

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.3.2011
KOM(2011) 121 slutlig

2011/0058 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas

{SEK(2011) 315 slutlig}

{SEK(2011) 316 slutlig}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

MOTIVERING.....	4
1. BAKGRUND	4
2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER.....	7
3. RÄTTSLIGA ASPEKTER	9
4. BUDGETKONSEKVENSER.....	11
RÅDETS DIREKTIV om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.....	12
KAPITEL I TILLÄMPNINGSOMRÅDE	16
KAPITEL II GRUNDLÄGGANDE BEGREPP.....	17
KAPITEL III VAL ATT INGÅ I DET SYSTEM SOM FÖRESKRIVS I DETTA DIREKTIV	21
KAPITEL IV BERÄKNING AV SKATTEBASEN	22
KAPITEL V TIDSASPEKTER OCH KVANTIFIERING.....	25
KAPITEL VI AVSKRIVNING AV ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR.....	31
KAPITEL VII FÖRLUSTER.....	35
KAPITEL VIII BESTÄMMELSER OM INTRÄDE I OCH UTTRÄDE UR DET SYSTEM SOM FÖRESKRIVS I DETTA DIREKTIV	35
KAPITEL IX KONSOLIDERING	37
KAPITEL X INTRÄDE I OCH UTTRÄDE UR KONCERNEN	39
KAPITEL XI OMSTRUKTURERINGAR.....	42
KAPITEL XII TRANSAKTIONER MELLAN KONCERNEN OCH ANDRA ENHETER.	43
KAPITEL XIII TRANSAKTIONER MELLAN NÄRSTÅENDE FÖRETAG	45
KAPITEL XIV REGLER MOT MISSBRUK	46
KAPITEL XV TRANSPARENTA ENHETER.....	48
KAPITEL XVI FÖRDELNING AV DEN KONSOLIDERADE SKATTEBASEN	49

KAPITEL XVII FÖRVALTNING OCH FÖRFARANDE	55
KAPITEL XVIII SLUTBESTÄMMELSER	64
BILAGOR	67
BILAGA I	67
BILAGA II	70
BILAGA III	73
FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG	76

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen har som mål att bekämpa vissa viktiga skatterelaterade hinder för tillväxt på den inre marknaden. I avsaknad av gemensamma bolagsskatte regler leder samspelet mellan de olika nationella skattesystemen ofta till överdriven beskattning och dubbelbeskattning medan företag drabbas av tunga administrativa bördor och höga kostnader för att efterleva skattereglerna. Denna situation avskräcker från investeringar i EU och motverkar därigenom de prioriteringar som anges i Europa 2020-strategin – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla¹. Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen är ett viktigt led i insatserna för att undanröja hinder mot fullbordandet av den inre marknaden² och identifierades i den årliga tillväxtöversikten³ som ett tillväxtstimulerande initiativ som borde prioriteras för att främja tillväxt och sysselsättning.

Den gemensamma beräkningsmetod som föreslås skulle medföra överensstämmelse mellan de nationella skattesystemen utan att skattesatserna harmoniseras. En sund konkurrens i fråga om skattesatser bör främjas. Olika skattesatser medger en viss grad av skattekonkurrens på den inre marknaden och en sund skattekonkurrens med utgångspunkt i skattesatserna innebär mera öppenhet på skatteområdet och ger medlemsstaterna utrymme att beakta både sina marknadskonkurrenskraft och budgetbehoven vid fastställandet av skattesatser.

Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen är förenlig med den omprövning av skattesystemen och övergång till mer tillväxtvänlig och miljöanpassad beskattning som förespråkas i Europa 2020-strategin. Vid utformningen av förslaget till en gemensam bas har ett huvudmål varit att främja forskning och utveckling. Enligt systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas kommer alla kostnader för forskning och utveckling att vara avdragsgilla. Detta kommer att ge de företag som väljer att omfattas av systemet incitament att fortsätta att investera i forskning och utveckling. I den mån företagen har ekonomiska förluster som kan utjämnas mellan länderna tenderar konsolideringen inom ramen för detta system att medföra en mindre gemensam skattebas. Den gemensamma basen kommer dock generellt att medföra en genomsnittlig bas i EU som är bredare än den nuvarande, mest till följd av det alternativ som valts beträffande avskrivning av tillgångar.

Ett väsentligt hinder på dagens inre marknad utgörs av de höga kostnaderna för att efterleva regler om internprissättning i enlighet med armlängdsprincipen. Det sätt på vilka nära integrerade koncerner tenderar att organisera sig tyder vidare starkt på att en prissättning transaktion för transaktion grundad på armlängdsprincipen kanske inte längre är den lämpligaste metoden för att fördela vinster. Gränsöverskridande förlustutjämnning är bara möjlig i ett begränsat antal fall i EU, vilket medför överdriven beskattning av företag med internationell verksamhet. Nätet av dubbelbeskattningsavtal utgör inte heller en lämplig lösning på problemet att undanröja dubbelbeskattning på den inre marknaden, eftersom dessa

¹ Meddelande från kommissionen: ”Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla”, KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

² Meddelande från kommissionen: ”På väg mot en inre marknadsakt – Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi – Femtio förslag för att arbeta, driva företagsverksamhet och handel bättre tillsammans”, KOM(2010) 608, 27.10.2010.

³ Meddelande från kommissionen: ”Årlig tillväxtöversikt: vidareutveckling av EU:s samlade insatser mot krisen”, KOM(2011) 11, 12.1.2011.

avtal är avsedda för ett bilateralt sammanhang i en internationell miljö, snarare än en nära integrerad gemensam marknad.

Systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas har gemensamma regler för beräkning av skattebasen för företag som är skatterättsligt hemmahörande i EU och för i EU belägna filialer till företag från tredjeländer. Det gemensamma skatteregelverket innehåller regler för beräkning av varje företags (eller filials) individuella skattepliktiga resultat, för konsolidering av dessa resultat när det finns andra koncernföretag och för fördelning av den konsoliderade skattebasen på varje berättigad medlemsstat.

Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen kommer att vara tillgänglig för företag av alla storlekar. Multinationella företag befrias från vissa skattehinder på den inre marknaden och små och medelstora företag får lägre kostnader för att efterleva reglerna om de beslutar att expandera sin verksamhet till en annan medlemsstat. Systemet är frivilligt. Eftersom det inte är alla företag som har handel över gränserna kommer detta system inte att tvinga företag att bära kostnaden för att övergå till ett nytt skattesystem om de inte planerar att expandera verksamheten utöver sitt nationella territorium.

Det är bara beräkningen av skattebasen som harmoniseras, och reglerna om affärsredovisning påverkas inte. Medlemsstaterna behåller således sina nationella regler för affärsredovisning och systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas inför autonoma regler för beräkning av företags skattebas. Dessa regler ska inte inverka på upprättandet av års- eller koncernredovisning.

Avsikten är inte att utvidga harmoniseringen till att även gälla skattesatser. Varje medlemsstat kommer att tillämpa sin egen skattesats på sin andel av skattebetalarens skattebas.

Enligt systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas måste koncerner tillämpa en enda uppsättning skatteregler i hela EU och bara behöva hantera en enda skatteförvaltning (en enda kontaktpunkt). Ett företag som väljer att omfattas av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen upphör att omfattas av de nationella bolagsskattereglerna när det gäller samtliga områden som styrs av de gemensamma reglerna. Ett företag som inte får omfattas av eller väljer att inte omfattas av systemet enligt direktivet om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas fortsätter att omfattas av de nationella bolagsskattereglerna, som kan innehålla särskilda skattestimulanser till förmån för forskning och utveckling.

Företag med verksamhet över de nationella gränserna kommer att gynnas av både införandet av gränsöverskridande förlustutjämning och av en minskning av kostnaderna för att efterleva bolagsskatte regler. En omedelbar konsolidering av vinster och förluster vid beräkning av EU-omfattande skattebas är ett led i kampen för att minska överdriven beskattning vid gränsöverskridande situationer och därigenom förbättra skatteneutraliteten mellan inhemsk och internationell verksamhet, så att den inre marknads potential kan utnyttjas bättre. Beräkningar för ett stickprov av multinationella företag i EU visar att i genomsnitt ca 50 % av icke-finansiella multinationella koncerner och ca 17 % av finansiella multinationella koncerner skulle kunna dra nytta av en omedelbar gränsöverskridande förlustutjämning.

Minskningen av företagens kostnader för att efterleva reglerna är en stor fördel med systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Undersökningar visar att detta system minskar efterlevnadskostnaderna för återkommande skatterelaterade uppgifter med i storleksordningen 7 %. Minskningen av faktiska och uppfattade efterlevnadskostnader väntas i betydande utsträckning påverka företagens förmåga och vilja att expandera utomlands på

medellång och lång sikt. Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen väntas innebära väsentliga besparingar av både tid och utgifter i de fall ett moderbolag ska etablera ett nytt dotterbolag i en annan medlemsstat. De skatteexperter som deltog i undersökningen uppskattade att ett stort företag har skatterelaterade utgifter på i genomsnitt mer än 140 000 euro (0,23 % av omsättningen) för att etablera ett nytt dotterbolag i en annan medlemsstat. Systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas medför att dessa kostnader minskar med 87 000 euro eller 62 %. Besparingarna för ett medelstort företag är ännu större, eftersom kostnaderna väntas sjunka från 128 000 euro (0,55 % av omsättningen) till 42 000 euro, vilket är en minskning med 67 %.

Förslaget kommer att gynna företag av alla storlekar men har särskild betydelse för insatserna för att hjälpa och stimulera små och medelstora företag att dra nytta av den inre marknaden, enligt vad som beskrivs i översynen av småföretagsakten för Europa⁴. Systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas bidrar i synnerhet till minskade skattehinder och administrativa bördor och gör det enklare och billigare för små och medelstora företag att expandera sin verksamhet i EU. Systemet innebär att de små och medelstora företag med verksamhet över gränserna som väljer att omfattas av systemet kommer att kunna beräkna sin bolagsskattebas på grundval av enbart en enda uppsättning skatteregler. Systemet kompletterar ordningen med privata Europabolag, som fortfarande behandlas i rådet. Ett gemensamt regelverk för beräkning av skattebasen för företagen i EU skulle vara särskilt användbart för privata Europabolag med verksamhet i flera medlemsstater.

Detta förslag avser inte att påverka skatteinkomsterna, och en analys av effekterna på fördelningen av skattebaserna mellan EU:s medlemsstater har gjorts. Effekterna för medlemsstaternas skatteinkomster beror i slutändan på de nationella politiska val som görs i fråga om kombinationen av olika skatteinstrument och tillämpliga skattesatser. Det är följaktligen svårt att förutsäga de exakta effekterna för var och en av medlemsstaterna. Om resultatet av fördelningen av skattebaserna mellan medlemsstaterna inte ger en rättvisande bild av affärsverksamhetens omfattning finns det, som ett undantag till den allmänna principen, en skyddsklausul som medger att en alternativ metod används. Direktivet innehåller också en bestämmelse om att dess effekter ska ses över efter det att fem år har förflutit sedan direktivets ikraftträdande.

För medlemsstaterna medför givetvis införandet av ett frivilligt system att skatteförvaltningarna måste hantera två olika skatteordningar (systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och de nationella reglerna om bolagsinkomstskatt). Men detta kompenseras av att systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas innebär mindre möjligheter till skatteplanering för företag som utnyttjar internprissättning eller bristande överensstämmelse mellan medlemsstaternas skattesystem. Det kommer att bli färre tvister som involverar Europeiska unionens domstol eller förfarandena för ömsesidig överenskommelse i dubbelbeskattningsavtalen.

För att bistå medlemsstaternas skatteförvaltningar inför genomförandet av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen planeras det att man använder EU:s Fiscalisprogram för att hjälpa medlemsstaterna att genomföra och förvalta detta system.

Detta förslag innehåller en komplett uppsättning regler för beskattning av företag. Det innehåller regler om vem som kan välja att omfattas av systemet, hur skattebasen ska

⁴ Meddelande från kommissionen: "Översyn av småföretagsakten för Europa", KOM(2011) 78 slutlig, 23.2.2011.

beräknas och om omfattningen och tillämpningen av konsolidering. Det innehåller även regler för att motverka missbruk, för att fördela den konsoliderade skattebasen mellan medlemsstaterna och för hur systemet bör förvaltas av medlemsstaterna enligt systemet med en enda kontaktpunkt.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER

a) Samråd

Efter publiceringen av undersökningen om företagsbeskattning 2001 höll kommissionen en bred debatt med allmänheten och inledde en rad samråd.

Det viktigaste steget i denna process var inrättandet av en arbetsgrupp för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, som bestod av experter från alla medlemsstaters skatteförvaltningar. Arbetsgruppen inrättades i november 2004 och möttes i plenarsammanträde vid tretton tillfällen fram till april 2008. Vidare inrättades sex undergrupper som mer ingående skulle studera vissa särskilda områden och rapportera till arbetsgruppen. De nationella experternas roll begränsades till tekniskt bistånd och rådgivning till kommissionen. Arbetsgruppen möttes även i ett utvidgat format vid tre tillfällen (december 2005, 2006 och 2007) för att ge alla huvudexperter och intressenter från näringslivet, yrkesorganisationer och den akademiska världen tillfälle att lämna synpunkter.

Kommissionen hade också informella bilaterala samråd med flera näringslivs- och yrkesorganisationer. Några av dessa intressegrupper lämnade synpunkter officiellt. Resultaten av akademisk forskning undersöktes också, genom att ledande forskare meddelade kommissionen sina resultat avseende olika inslag i systemet.

Kommissionen organiserade även två evenemang, dels i Bryssel i april 2002, dels i Rom i december 2003 tillsammans med det italienska ordförandeskapet. I februari 2008 organiserade kommissionen tillsammans med en akademisk institution ytterligare en konferens i Wien, där flera aspekter på en gemensam konsoliderad bolagsskattebas diskuterades i detalj. Slutligen konsulterade kommissionen den 20 oktober 2010 experter från medlemsstaterna, näringslivet, tankesmedjor och den akademiska världen när det gäller vissa frågor som dess avdelningar hade studerat på nytt och vidareutvecklat sedan det senaste mötet i arbetsgruppen för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas i april 2008.

b) Konsekvensanalys

Det har gjorts en mycket detaljerad konsekvensanalys, som innehåller resultaten av undersökningar på grundval av *European Tax Analyzer*-modellen och i databaserna Amadeus och Orbis samt undersökningar utförda av Price Waterhouse Cooper, Deloitte och CORTAX.

Rapporten följer de riktlinjer för konsekvensanalyser som utarbetats av generalsekretariatet och innehåller således följande: i) en genomgång av samrådsprocessen, ii) en beskrivning av nuvarande problem, iii) en förklaring av åtgärdens mål och iv) en jämförelse mellan olika handlingsalternativ för att uppnå de angivna målen. Både alternativet med en gemensam skattebas utan konsolidering och alternativet med en gemensam skattebas med konsolidering, både i de fall de är obligatoriska och i de fall de är frivilliga, analyseras och deras respektive ekonomiska, sociala och miljörelaterade effekter jämförs.

Jämförelse mellan olika handlingsalternativ

I konsekvensanalysen studeras olika alternativ för att stärka de europeiska företagens konkurrenskraft genom att ge dem möjlighet att fastställa sina vinster i hela EU på grundval av en enda regeluppsättning och därmed välja det rättsliga klimat som bäst passar deras affärsbehov samtidigt som de skatterelaterade kostnaderna knutna till 27 separata nationella skattesystem undanröjs. I rapporten behandlas fyra huvudalternativ, som jämförs med ett scenario där inga förändringar sker (alternativ 1):

- i) En frivillig gemensam bolagsskattebas: Företag med hemvist i EU (och fasta driftsställen belägna i EU) skulle ha möjlighet att beräkna sin skattebas på grundval av en uppsättning EU-omfattande gemensamma regler i stället för att behöva välja ett av de 27 nationella bolagsskattesystemen. En ”separat redovisning” (dvs. prissättning transaktion för transaktion enligt armlängdsprincipen) skulle kvarstå för koncerninterna transaktioner, eftersom systemet inte skulle innebära en konsolidering av de skattepliktiga resultaten (alternativ 2).
- ii) En obligatorisk gemensam bolagsskattebas: Alla företag med hemvist i EU (och fasta driftsställen belägna i EU) som uppfyller villkoren måste beräkna sin skattebas på grundval av en enda uppsättning EU-omfattande gemensamma regler. Dessa nya regler skulle ersätta de nuvarande 27 nationella bolagsskattesystemen. I avsaknad av konsolidering skulle en separat redovisning fortfarande behövas för att fördela vinster vid koncerninterna transaktioner (alternativ 3).
- iii) En frivillig gemensam konsoliderad bolagsskattebas: En uppsättning gemensamma regler för beräkning av en EU-omfattande konsoliderad skattebas skulle bli ett alternativ till de nuvarande 27 nationella bolagsskattesystemen och metoden med separat redovisning för fördelning av inkomster mellan närstående företag. Det skattepliktiga resultatet för varje koncernföretag (företag med hemvist i EU eller fasta driftsställen belägna i EU) skulle slås samman till en konsoliderad skattebas och omfördelas enligt en på förhand fastställd fördelningsnyckel som grundas på en formel. Enligt detta scenario skulle företag med hemvist i EU och/eller fasta driftsställen belägna i EU som ägs av företag med hemvist utanför EU ha rätt att tillämpa reglerna för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, förutsatt att de uppfyller kraven för att utgöra en koncern och samtliga berättigade koncernföretag väljer att tillämpa de gemensamma reglerna (”alla in alla ut”) (alternativ 4).

- iv) En obligatorisk gemensam konsoliderad bolagsskattebas: Företag med hemvist i EU och/eller fasta driftsställen belägna i EU som ägs av företag med hemvist utanför EU måste tillämpa reglerna för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, förutsatt att de uppfyller kraven för att utgöra en koncern.

Effekter

De ekonomiska resultaten av konsekvensanalysen är att ett undanröjande av identifierade skattehinder för företagen skulle möjliggöra för dem att göra sundare val, vilket skulle höja ekonomins allmänna effektivitet. Både alternativet med en frivillig och med en obligatorisk gemensam konsoliderad bolagsskattebas kommer att medföra en viss samhällsekonomisk vinst. Den frivilliga metoden är att föredra av ett antal skäl. De två huvudskäl som tas upp i konsekvensanalysen är i) att effekterna på sysselsättningen väntas bli mer gynnsamma och ii) att man undviker att samtliga företag i EU tvingas gå över till en ny metod för att beräkna skattebasen (oavsett om de bedriver verksamhet i flera medlemsstater eller ej).

De reformer som analyserats kan på lång sikt få stora dynamiska effekter. Dessa effekter väntas huvudsakligen realiseras genom den minskade osäkerheten och de minskade kostnaderna (faktiska och uppfattade) för de företag som nu bedriver verksamhet inom flera jurisdiktioner. Detta leder i slutändan till ökade investeringar över gränserna i EU, till följd både av att europeiska och utländska multinationella företag expanderar ytterligare och av att rent inhemska företag kommer att börja investera i andra medlemsstater. Särskilt undanröjandet av de ytterligare efterlevnadskostnader som följer av skyldigheten att iakttä olik skatteregler i EU och hantera mer än en skatteförvaltning (principen om en enda kontaktpunkt) kan förbättra företagets förmåga att expandera över gränserna. Detta borde vara särskilt gynnsamt för små och medelstora företag, som i nuläget är de som drabbas värst av de höga efterlevnadskostnaderna.

Även om det i konsekvensanalysen påpekas att den slutliga effekten av införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas för de totala skatteinkomsterna beror på de politiska val som den enskilda medlemsstaten gör, är det viktigt att medlemsstaterna noga uppmärksammar inkomsteffekterna, i synnerhet med tanke på det mycket svåra budgetläget i många medlemsstater.

De nya reglerna om en gemensam bas skulle generellt medföra en genomsnittlig bas i EU som är bredare än den nuvarande. I den mån företagen har ekonomiska förluster som kan utjämnas mellan länderna tenderar konsolideringen inom ramen för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas att medföra en mindre gemensam skattebas.

Effekterna för medlemsstaternas skatteinkomster beror i slutändan på de nationella politiska val som görs i fråga om kombinationen av olika skatteinstrument och tillämpliga skattesatser. Det är följaktligen svårt att förutsäga de exakta effekterna för var och en av medlemsstaterna. Direktivet innehåller emellertid en regel om att effekterna ska ses över efter fem år.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

a) Rättslig grund

Lagstiftning om direkta skatter omfattas av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Där föreskrivs att tillnärmning av lagstiftning enligt den artikeln ska ske i form av ett direktiv.

b) Subsidiaritet

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas syftar till att hantera de skattehinder som företag ställs inför när de ska bedriva verksamhet på den inre marknaden, främst på grund av att det finns 27 olika skattesystem i EU. Om varje medlemsstat enskilt utformar och genomför icke-samordnade åtgärder skulle detta bara reproducera den nuvarande situationen, eftersom företag fortfarande skulle behöva hantera lika många skatteförvaltningar som det antal medlemsstater där de är skattskyldiga.

Om varje medlemsstat tillämpar sitt eget system skulle de regler som beskrivs i detta förslag, som gränsöverskridande förlustutjämning och skattebefriade koncernomstruktureringar, vara ineffektiva och kunna skapa snedvridningar på marknaden, i synnerhet dubbelbeskattning eller utebliven beskattning. Olika nationella regler för uppdelning av vinster skulle inte heller förbättra den nuvarande – redan komplicerade – processen för att fördela vinster mellan närstående företag.

Problemets karaktär förutsätter en gemensam metod.

En enda uppsättning regler för beräkning, konsolidering och fördelning av skattebaser mellan närstående företag i EU väntas mildra de marknadssnedvridningar som vållas av de nuvarande 27 nationella skattesystemen. Systemets byggstenar, i synnerhet gränsöverskridande förlustutjämning, skattebefriade överföringar av tillgångar inom en koncern och fördelning av koncernens skattebas med hjälp av en formel, kan bara förverkligas inom ett gemensamt regelverk. Följaktligen måste gemensamma regler för administrativa förfaranden utformas för att principen om kontakt med en enda förvaltning ska kunna fungera.

Förslaget är begränsat till att bekämpa de skattehinder som vållas av olikheter mellan de nationella systemen för att beräkna skattebasen för närstående företag. Vid uppföljningen av undersökningen om företagsbeskattning framkom att det bästa sättet att åtgärda dessa hinder skulle vara att införa ett gemensamt regelverk för beräkning av bolagsskattebaser och konsolidering över gränserna. Dessa problem kan bara lösas genom att man antar lagstiftning på unionsnivå, eftersom de främst är av gränsöverskridande karaktär. Detta förslag kan således motiveras genom hänvisning till subsidiaritetsprincipen, i det att enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida inte skulle uppnå de avsedda resultaten.

c) Proportionalitet

Detta förslag är utformat som ett frivilligt system och utgör det mest proportionella svaret på de problem som identifierats. De företag som inte avser att börja bedriva verksamhet i andra länder tvingas inte bära onödiga administrativa kostnader för att genomföra gemensamma regler som inte ger dem några konkreta fördelar.

Detta förslag väntas skapa mera gynnsamma villkor för investeringar på den inre marknaden, eftersom kostnaderna för att efterleva skatteregler torde minska. Företag kommer dessutom sannolikt att få avsevärd nytta av undanröjandet av formaliteterna för internprissättning och möjligheten till att överföra förluster mellan länder inom samma koncern och till skattebefriade koncernomstruktureringar. De positiva effekterna borde uppväga eventuella extrakostnader och administrativa bördor som initialt uppstår för de nationella skattemyndigheterna när de ska genomföra systemet.

De åtgärder som anges i detta förslag är både väl avpassade och nödvändiga för att uppnå det avsedda målet (dvs. åtgärderna är proportionella). De syftar till en harmonisering av bolagsskattebasen, vilket är en nödvändig förutsättning för att bekämpa identifierade skattehinder och korrigera de inslag som snedvrider den inre marknaden. I detta avseende bör det också klargöras att detta förslag inte innefattar någon harmonisering av skattesatser (och inte heller fastställandet av en minimiskattesats). Fastställandet av skattesatser ingår i medlemsstaternas suveränitet på skatteområdet och ska således hanteras i nationell lagstiftning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag till direktiv påverkar inte Europeiska unionens budget.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Företag som vill bedriva verksamhet över gränserna i EU stöter på allvarliga hinder och marknadsnedvridningar till följd av att det finns 27 olika bolagsskattesystem. Dessa hinder och snedvridningar motverkar att den inre marknaden fungerar väl. De avskräcker från investeringar i EU och strider mot prioriteringarna i kommissionens meddelande från den 3 mars 2010 *Europa 2020-strategin – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*⁷. De strider också mot villkoren för en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.
- (2) Skattehinder för gränsöverskridande verksamhet är särskilt kännbara för små och medelstora företag, som vanligtvis inte har resurser att ta itu med ineffektiviteter på marknaden.
- (3) Nätet av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstaterna erbjuder inte en adekvat lösning. Den befintliga EU-lagstiftningen om bolagsskatt löser bara ett litet antal av de specifika problemen.
- (4) Ett system som möjliggör för företag att betrakta unionen som en gemensam marknad för bolagsskatteändamål skulle underlätta gränsöverskridande verksamhet för företag med hemvist i EU och främja målet att göra EU till en mer attraktiv plats för

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

⁷ KOM(2010) 2020.

internationella investeringar. Ett sådant system skulle bäst uppnås om koncerner med skattepliktig verksamhet i mer än en medlemsstat skulle kunna fullgöra sina skatterelaterade skyldigheter i EU på grundval av en enda uppsättning regler för beräkning av skattebasen och om de bara skulle behöva hantera en enda skatteförvaltning (en enda kontaktpunkt). Dessa regler bör också vara tillgängliga för sådana enheter som omfattas av bolagsskatt i EU men som inte ingår i en koncern.

- (5) Eftersom skillnader i skattesatser inte ger upphov till samma typ av hinder, behöver systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas inte påverka medlemsstaternas befogenheter att fastställa nationella bolagsskattesatser.
- (6) Konsolidering är ett väsentligt inslag i detta system, eftersom det är enda sättet att hantera de viktiga skattehinder som företagen ställs inför i EU. Genom konsolidering undviks formaliteter i fråga om internprissättning och dubbelbeskattning inom koncerner. Förluster för skattebetalare utjämnas automatiskt mot vinster för andra koncernföretag i samma koncern.
- (7) Konsolidering förutsätter regler för fördelning av resultatet mellan de medlemsstater där koncernföretagen är etablerade.
- (8) Eftersom detta system främst är avsett för företag med verksamhet över gränserna, bör det bli ett frivilligt system som existerar vid sidan av befintliga nationella bolagsskattesystem.
- (9) Systemet med en gemensam konsoliderad bolagsskattebas bör bestå av en uppsättning gemensamma regler för beräkning av företags skattebas, utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 78/660/EEG⁸ och 83/349/EEG⁹ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002¹⁰.
- (10) Samtliga intäkter bör vara skattepliktiga, om de inte uttryckligen undantas.
- (11) Inkomster från utdelningar, inkomster från avyttring av aktier i ett företag utanför koncernen och vinster hos utländska fasta driftsställen bör vara undantagna. Vid befrielse från dubbelbeskattning undantar de flesta av medlemsstaterna utdelningar och inkomster från avyttring av aktier, eftersom det gör att man slipper beräkna skattebetalarens rätt till avdrag för den skatt som betalats utomlands, vilket underlättar i synnerhet när detta avdrag måste beakta den bolagsskatt som betalats av det utdelande företaget. Behovet av förenkling ligger också bakom undantaget för inkomster som intjänats utomlands.
- (12) Inkomster i form av ränte- och royaltybetalningar bör vara skattepliktiga, och avdrag medges för den kupongskatt som betalats för dessa. I motsats till fallet med utdelningar är det inte svårt att beräkna detta avdrag.
- (13) De skattepliktiga intäkterna bör minskas med utgifter för intäkternas förvärvande och vissa andra poster. De utgifter för intäkternas förvärvande som är avdragsgilla bör normalt innefatta samtliga kostnader för försäljning och utgifter för skapande,

⁸ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁹ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

¹⁰ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

upprätthållande och säkerställande av inkomster. Kostnader för forskning och utveckling och för anskaffning av eget kapital eller upptagande av lån för rörelsens ändamål bör också vara avdragsgilla. Det bör även införas en förteckning över utgifter som inte är avdragsgilla.

- (14) Anläggningstillgångar bör vara avskrivningsbara för skatteändamål, med vissa undantag. Materiella och immateriella tillgångar av långfristig karaktär bör skrivas av individuellt, medan övriga tillgångar bör slås samman i en grupp. Avskrivning i grupp förenklar för både skattemyndigheterna och skattebetalarna, eftersom man därigenom slipper införa och upprätthålla en förteckning över varje enskild typ av anläggningstillgång och dess nyttjandeperiod.
- (15) Skattebetalare bör kunna överföra förluster i ny räkning på obestämd tid, men inte bakåt i tiden. Eftersom möjligheten att överföra förluster i ny räkning avser att säkerställa att en skattebetalare betalar skatt på sina reala inkomster, finns det ingen anledning att ange en bortre tidsfrist för överföring i ny räkning. En överföring bakåt i tiden är i praktiken relativt sällsynt i medlemsstaterna och medför alltför stora komplikationer.
- (16) Rätten till konsolidering (att ingå i en koncern) bör fastställas på grundval av två villkor, nämligen i) kontroll (mer än 50 % av rösterna) och ii) ägande (mer än 75 % av det egna kapitalet) eller rätt till vinsten (mer än 75 % av de vinstgivande rättigheterna). Detta garanterar att koncernföretagen är i hög grad ekonomiskt integrerade, som visar sig i graden av kontroll och en hög ägarandel. De två villkoren bör uppfyllas under hela beskattningsåret, och i annat fall bör företaget träda ut ur koncernen omedelbart. Det bör även anges en minsta period om nio månader för rätten att ingå i en koncern.
- (17) För att skydda medlemsstaternas beskattningsrättigheter på ett skäligt sätt bör det anges regler för omstruktureringar av företag. När ett företag blir medlem i en koncern bör förluster före konsolideringen överföras i ny räkning och utjämnas mot skattebetalarens tilldelade andel. När ett företag träder ut ur koncernen bör det inte tilldelas några förluster som uppkommit under konsolideringsperioden. En justering kan göras för realisationsvinster när vissa tillgångar avyttras inom en kort tid efter att företaget trätt in i eller ut ur koncernen. Värdet av egengenererade immateriella tillgångar bör bedömas på grundval av en lämplig ställföreträdande indikator, dvs. kostnader för forskning och utveckling, marknadsföring och annonsering under en angiven period.
- (18) När kupongskatt tas ut vid ränte- och royaltybetalningar från skattebetalare bör inkomsterna av dessa skatter fördelas enligt formeln för det beskattningsåret. När kupongskatt tas ut vid utdelningar från skattebetalare bör inkomsterna av dessa skatter inte fördelas, eftersom utdelningar i motsats till räntor och royaltyer inte har medfört ett tidigare avdrag för samtliga koncernföretag.
- (19) Transaktioner mellan en skattebetalare och ett närstående företag som inte ingår i samma koncern bör justeras i fråga om priset i enlighet med armlängdsprincipen, som är ett allmänt tillämpat kriterium.
- (20) Systemet bör innefatta en allmän regel för att motverka missbruk, som kompletteras av bestämmelser för att hindra vissa specifika typer av missbruk. Dessa bestämmelser bör innefatta begränsningar av avdragsrätten för räntor som betalas till närstående företag

med skatterättsligt hemvist i ett lågskatteländ utanför EU som inte utbyter upplysningar med utbetalarens medlemsstat i enlighet med ett avtal som är jämförbart med rådets direktiv 2011/16/EU¹¹ om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG¹² och reglerna om kontrollerade utländska företag.

- (21) Formeln för fördelning av den konsoliderade skattebasen bör innefatta tre likvärdigt viktade faktorer (arbetskraft, tillgångar och försäljning). Faktorn arbetskraft bör beräknas på grundval av lönekostnader och antalet anställda (varvid respektive post får en viktning på 0,5). Faktorn tillgångar bör utgöras av samtliga materiella anläggningstillgångar. Immateriella respektive finansiella tillgångar bör inte tas med i formeln till följd av sin flyttbara karaktär och riskerna för att systemet kringgås. Användningen av dessa faktorer innebär att ursprungsmedlemsstatens intressen får adekvat betydelse. Slutligen bör försäljningen tas med för att destinationsmedlemsstatens intressen ska beaktas på ett skäligt sätt. Dessa faktorer och viktningen av dem bör medföra att vinsten beskattas där den intjänas. Som ett undantag till den allmänna principen bör det finnas en skyddsklausul som medger att en alternativ metod används, om resultatet av fördelningen inte ger en rättvisande bild av affärsverksamhetens omfattning.
- (22) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹³ är tillämpligt på behandling av personuppgifter enligt detta direktiv.
- (23) Koncerner bör få möjlighet att bara behöva hantera en enda skatteförvaltning (nedan kallad *huvudskattemyndigheten*), som bör vara myndigheten i den medlemsstat där koncernens moderbolag (nedan kallad *huvudskattebetalaren*) har skatterättsligt hemvist. Detta direktiv bör ange förfarandena för administration av systemet. Det bör också föreskriva ett system för förhandsbesked. Revisioner bör inledas och samordnas av huvudskattemyndigheten, men myndigheterna i alla de medlemsstater där ett koncernföretag beskattas bör kunna begära att en revision inleds. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där ett koncernföretag har hemvist eller är etablerat bör hos en domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat kunna begära prövning av ett beslut av huvudskattemyndigheten avseende ett meddelande om att ingå i systemet eller ett ändrat taxeringsbeslut. Tvister mellan skattebetalare och skattemyndigheter bör hanteras av ett administrativt organ som är behörigt att behandla överklaganden i första instans enligt lagstiftningen i huvudskattemyndighetens medlemsstat.
- (24) Kommissionen bör få befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att kunna anpassa bilagorna till följd av ändrad lagstiftning i medlemsstaterna om bolagsformer och bolagsskatter, för att uppdatera förteckningen över icke-avdragsgilla skatter och för att fastställa regler om definitionen av rättslig och ekonomisk äganderätt till leasade tillgångar och om beräkning av leasingbetalningars kapital- och räntedelar och avskrivningsunderlaget för leasade tillgångar. Det är nödvändigt att dessa befogenheter delegeras till kommissionen för en obestämd tid, så att reglerna kan justeras när behov uppstår.

¹¹ EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.

¹² EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

¹³ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (25) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen få befogenheter när det gäller det årliga fastställandet av förteckningen över bolagsformer i tredjeländer som motsvarar direktivets krav, fastställandet av regler för beräkning av de tre faktorerna arbetskraft, tillgångar och försäljning, fördelningen av anställda, lönekostnader, tillgångar och försäljning till respektive faktor, värderingen av tillgångar för faktorn tillgångar och fastställandet av ett standardformulär för meddelandet om att ingå i systemet, regler för elektronisk inlämning, formulär för självdeklarationer och konsoliderade självdeklarationer och av nödvändiga styrkande handlingar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁴.
- (26) På grund av bristen på samordning av de nationella skattesystemen kan målet med detta direktiv inte uppnås i tillräcklig utsträckning genom individuella åtgärder från medlemsstaternas sida. Med tanke på att ineffektiviteterna på den inre marknaden främst skapar problem av gränsöverskridande karaktär måste avhjälpan åtgärder antas på EU-nivå. En sådan metod är förenlig med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- (27) Efter en period av fem år bör kommissionen se över tillämpningen av direktivet, och medlemsstaterna bör biträda kommissionen genom att lämna synpunkter i detta avseende.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom detta direktiv upprättas ett system med en gemensam bas för beskattning av vissa företag och koncerner och fastställs regler för beräkning och användning av denna skattebas.

Artikel 2

Berättigade företag

1. Detta direktiv ska tillämpas på företag som etablerats enligt en medlemsstats lagstiftning och som uppfyller följande två villkor:
 - a) Företaget har en av de former som förtecknas i bilaga I.

¹⁴ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- b) Företaget omfattas av en av de bolagsskatter som förtecknas i bilaga II eller av en liknande skatt som införts i ett senare skede.
2. Detta direktiv ska tillämpas på företag som etablerats enligt ett tredjelands lagstiftning och som uppfyller följande två villkor:
 - a) Företaget har en form som liknar en av de former som förtecknas i bilaga I.
 - b) Företaget omfattas av en av de bolagsskatter som förtecknas i bilaga II.
3. Om inte annat följer av villkoren i artiklarna 128, 129 och 130 får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 127 för att ändra bilagorna I och II i syfte att beakta ändrad lagstiftning i medlemsstaterna om bolagsformer och bolagsskatter.

Artikel 3

Berättigade bolagsformer i tredjeländer

1. Varje år ska kommissionen anta en förteckning över bolagsformer i tredjeländer som ska anses uppfylla kravet i artikel 2.2 a. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 131.2.
2. Det faktum att en bolagsform inte är med i den förteckning över bolagsformer i tredjeländer som avses i punkt 1 ska inte hindra att detta direktiv tillämpas på den bolagsformen.

KAPITEL II

GRUNDLÄGGANDE BEGREPP

Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *skattebetalare*: ett företag som har valt att tillämpa det system som föreskrivs i detta direktiv.
- (2) *enskild skattebetalare*: en skattebetalare som inte uppfyller kraven för konsolidering.
- (3) *skattebetalare utanför systemet*: ett företag som inte är berättigat att tillämpa det system som föreskrivs i detta direktiv eller som inte har valt att tillämpa det.
- (4) *skattebetalare med hemvist*: en skattebetalare som har skatterättsligt hemvist i en medlemsstat enligt artikel 6.3 och 6.4.
- (5) *skattebetalare utan hemvist*: en skattebetalare som inte har skatterättsligt hemvist i en medlemsstat enligt artikel 6.3 och 6.4.
- (6) *huvudskattebetalare*:

- a) en skattebetalare med hemvist som bildar en koncern med sina berättigade dotterbolag och sina fasta driftsställen belägna i andra medlemsstater eller ett eller flera fasta driftsställen som tillhör ett berättigat dotterbolag med hemvist i ett tredjeland, eller
 - b) en skattebetalare med hemvist som utsetts av koncernen, när denna består enbart av två eller flera skattebetalare med hemvist som utgör direkta berättigade dotterbolag till ett och samma moderbolag med hemvist i ett tredjeland, eller
 - c) en skattebetalare med hemvist som är ett berättigat dotterbolag till ett moderbolag med hemvist i ett tredjeland, när denna skattebetalare med hemvist bildar en koncern enbart tillsammans med ett eller flera fasta driftsställen tillhörande dess moderbolag, eller
 - d) det fasta driftsställe som utsetts av en skattebetalare utan hemvist och som bildar en koncern enbart i fråga om dess fasta driftsställen belägna i två eller flera medlemsstater.
- (7) *koncernföretag*: skattebetalare som tillhör en och samma koncern, enligt definitionen i artiklarna 54 och 55. När en skattebetalare har ett eller flera fasta driftsställen i en annan medlemsstat än den där dess centrala ledning och kontroll utövas ska varje fast driftsställe betraktas som ett koncernföretag.
- (8) *intäkter*: inkomster från försäljning och från alla andra typer av transaktioner, efter avdrag för mervärdesskatt och andra skatter och avgifter som tas ut för statliga myndigheters räkning, oavsett om de är av monetär eller icke-monetär art, inbegripet inkomster från avyttring av tillgångar och rättigheter, räntor, utdelningar och annan distribution av vinster, inkomster från likvidation, royaltyer, subventioner och bidrag, mottagna gåvor, ersättningsbetalningar och andra ersättningar utan juridiska förpliktelser. Intäkter innefattar också icke-monetära gåvor från en skattebetalare. Intäkter ska inte innefatta eget kapital som skattebetalare anskaffar eller skulder som återbetalas till skattebetalare.
- (9) *vinst*: det belopp varmed intäkter överstiger avdragsgilla utgifter och andra avdragsgilla poster under ett beskattningsår.
- (10) *förlust*: det belopp varmed avdragsgilla utgifter och andra avdragsgilla poster överstiger intäkterna under ett beskattningsår.
- (11) *konsoliderad skattebas*: summan av alla koncernföretags skattebaser beräknade i enlighet med artikel 10.
- (12) *tilldelad andel*: den andel av en koncerns konsoliderade skattebas som tilldelas ett koncernföretag på grundval av den formel som anges i artiklarna 86–102.
- (13) *skattemässigt värde*: i fråga om en anläggningstillgång eller grupp av tillgångar, avskrivningsunderlaget med avdrag för hittills gjorda avskrivningar.
- (14) *anläggningstillgångar*: samtliga materiella tillgångar som förvärvats genom ett köp eller som skapats av skattebetalaren och alla immateriella tillgångar som förvärvats genom ett köp, när de kan värderas självständigt och under längre tid än 12 månader

används i rörelsen för att skapa, upprätthålla eller säkerställa inkomster, utom när kostnaden för att förvärva, uppföra eller förbättra dem understiger 1 000 euro. Anläggningstillgångar ska också innefatta finansiella tillgångar.

- (15) *finansiella tillgångar*: aktier och andelar i och fordringar hos anknutna företag, ägarintressen, fordringar hos företag i vilka bolaget har ägarintressen, värdepapper avsedda för långfristigt innehav, andra långfristiga lånefordringar och egna aktier eller andelar om nationell lagstiftning medger att de redovisas i balansräkningen.
- (16) *materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär*: materiella anläggningstillgångar med en nyttjandeperiod på minst 15 år. Byggnader, luftfartyg och fartyg ska anses vara materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär.
- (17) *andrahandstillgångar*: anläggningstillgångar vars nyttjandeperiod delvis var förbrukad vid förvärvstillfället och som kan fortsätta att användas i sitt nuvarande skick eller efter reparation.
- (18) *förbättringskostnader*: alla ytterligare utgifter för en anläggningstillgång som väsentligt höjer dess kapacitet, väsentligt förbättrar dess funktion eller motsvarar mer än 10 % av tillgångens ursprungliga avskrivningsunderlag.
- (19) *lager och produkter under tillverkning*: tillgångar som är avsedda för försäljning eller som är under produktion för försäljning eller i form av material eller förnödenheter som ska förbrukas i tillverkningsprocessen eller vid tillhandahållandet av tjänster.
- (20) *ekonomisk ägare*: den person som i allt väsentligt har alla fördelar och bär alla risker knutna till en anläggningstillgång, oavsett om den personen är den rättsliga ägaren. En skattebetalare som har rätt att inneha, använda och avyttra en anläggningstillgång och bär riskerna för dess förlust eller förstörelse ska under alla omständigheter anses vara den ekonomiska ägaren.
- (21) *behörig myndighet*: den myndighet som respektive medlemsstat utsett att hantera alla frågor som rör genomförandet av detta direktiv.
- (22) *huvudskattemyndighet*: den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudskattebetalaren har hemvist eller, om denne är ett fast driftsställe för en skattebetalare utan hemvist, där driftsstället är beläget.
- (23) *revision*: alla slags förfrågningar, inspektioner och undersökningar som en behörig myndighet utför för att kontrollera att en skattebetalare efterlever detta direktiv.

Artikel 5 *Fast driftsställe*

1. Skattebetalare ska anses ha ett "fast driftsställe" i en annan stat än den där deras centrala ledning och kontroll är belägen när de i den andra staten har en fast plats där de helt eller delvis bedriver verksamhet, vilket i synnerhet kan inbegripa följande:
 - a) En plats för ledning av företaget.
 - b) En filial.

- c) Ett kontor.
 - d) En fabrik.
 - e) En verkstad.
 - f) En gruva, en olje- eller gaskälla, ett stenbrott eller varje annan plats för utvinning av naturresurser.
2. En byggplats eller ett uppförande- eller installationsprojekt ska utgöra ett fast driftsställe bara om bygget eller projektet varar längre än tolv månader.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska följande inte anses ge upphov till ett fast driftsställe:
- a) Anläggningar enbart för att lagra, visa upp eller leverera varor tillhörande skattebetalaren.
 - b) Lager av varor tillhörande skattebetalaren enbart i syfte att lagra, visa upp eller leverera dem.
 - c) Lager av varor tillhörande skattebetalaren enbart för att en annan person ska bearbeta dem.
 - d) En fast plats för affärsverksamhet enbart i syfte att köpa varor eller samla in information för skattebetalarens räkning.
 - e) En fast plats för affärsverksamhet enbart i syfte att någon annan verksamhet av förberedande eller underordnad karaktär ska utövas för skattebetalarens räkning.
 - f) En fast plats för affärsverksamhet enbart för en kombination av de verksamheter som avses i leden a–e, om den samlade verksamhet på denna plats som blir resultatet av denna kombination är av förberedande eller underordnad karaktär.
4. Trots vad som sägs i punkt 1 och när en person – som inte är en sådan agent med oberoende status som avses i punkt 5 – agerar för en skattebetalarens räkning och i en stat har befogenhet att ingå kontrakt i skattebetalarens namn och vanligtvis utövar denna befogenhet, ska denna skattebetalare anses ha ett fast driftsställe i den staten i fråga om alla verksamheter som den personen bedriver för skattebetalarens räkning, såvida inte denna persons verksamheter är begränsade till de som nämns i punkt 3 och som om de bedrevs från en fast plats för affärsverksamhet inte skulle göra denna plats till ett fast driftsställe enligt punkt 3.
5. Skattebetalare ska inte anses ha ett fast driftsställe i en stat enbart till följd av att de gör affärer i den staten via en mäklare, kommissionär eller annan agent med oberoende status, förutsatt att dessa personer agerar inom ramen för sin löpande verksamhet.
6. Det faktum att en skattebetalare med hemvist i en stat kontrollerar eller kontrolleras av en skattebetalare som har hemvist i en annan stat eller som bedriver verksamhet i

den andra staten (antingen via ett fast driftsställe eller på annat sätt), ska inte i sig innebära att någon av dessa skattebetalare blir ett fast driftsställe för den andra skattebetalaren.

KAPITEL III

VAL ATT INGÅ I DET SYSTEM SOM FÖRESKRIVS I DETTA DIREKTIV

Artikel 6

Val

1. Ett företag på vilket detta direktiv är tillämpligt och som har skatterättsligt hemvist i en medlemsstat får välja att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv på däri angivna villkor.
2. Ett företag på vilket detta direktiv är tillämpligt och som inte har skatterättsligt hemvist i en medlemsstat får välja att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv på däri angivna villkor, när det gäller ett fast driftsställe som upprätthålls av företaget i en medlemsstat.
3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska ett företag som har sitt huvudkontor, sin plats där företaget registrerats eller platsen för den verkliga ledningen av företaget i en medlemsstat och som inte betraktas som skatterättsligt hemmahörande i ett tredjeland, i enlighet med ett avtal mellan den medlemsstaten och det tredjelandet, anses ha skatterättsligt hemvist i den medlemsstaten.
4. Om ett företag i enlighet med punkt 3 har hemvist i flera medlemsstater, ska det anses ha hemvist i den medlemsstat där platsen för dess verkliga ledning finns.
5. Om platsen för den verkliga ledningen av ett koncernföretag som bedriver sjöfart eller av ett koncernföretag som bedriver transport på inre vattenvägar finns på ett fartyg eller en båt, ska platsen anses finnas i den medlemsstat där fartygets eller båtens hemmahamn är belägen eller, om det inte finns någon hemmahamn, i den medlemsstat där fartygs- eller båtoperatören har sin hemvist.
6. Ett företag som har hemvist i en medlemsstat och som väljer att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv ska omfattas av bolagsskatt enligt detta system i fråga om samtliga inkomster oavsett källa och oavsett om inkomsterna kommer från dess hemvistmedlemsstat eller ej.
7. Ett företag som har hemvist i ett tredjeland och som väljer att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv ska omfattas av bolagsskatt enligt detta system i fråga om samtliga inkomster från den verksamhet som bedrivs i ett fast driftsställe i en medlemsstat.

Artikel 7
Tillämplig lag

När ett företag är berättigat till och väljer att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv ska det upphöra att omfattas av nationella bolagsskatteregler när det gäller samtliga områden som styrs av detta direktiv, om inte annat sägs.

Artikel 8
Direktivets företräde framför avtal mellan medlemsstater

Bestämmelserna i detta direktiv ska gälla oberoende av eventuella bestämmelser med annat innehåll som finns i avtal som ingåtts mellan medlemsstater.

KAPITEL IV

BERÄKNING AV SKATTEBASEN

Artikel 9
Allmänna principer

1. Vid beräkning av skattebasen ska vinster och förluster redovisas först när de realiserats.
2. Transaktioner och skattepliktiga händelser ska bedömas individuellt.
3. Skattebasen ska beräknas på ett konsekvent sätt, såvida exceptionella omständigheter inte motiverar en förändring.
4. Skattebasen ska fastställas för varje beskattningsår, om inte annat föreskrivs. Ett beskattningsår ska bestå av en period om tolv månader, om inte annat föreskrivs.

Artikel 10
Skattebasens beståndsdelar

Skattebasen ska beräknas som intäkter med avdrag för undantagna intäkter, avdragsgilla utgifter och andra avdragsgilla poster.

Artikel 11
Undantagna intäkter

Följande ska undantas från bolagsskatt:

- a) Subventioner direkt kopplade till förvärv, uppförande eller förbättring av anläggningstillgångar som är föremål för avskrivning enligt artiklarna 32–42.
- b) Inkomster från avyttring av grupperade tillgångar enligt artikel 39.2, inklusive marknadsvärdet för icke-monetära gåvor.

- c) Mottagen vinstutdelning.
- d) Inkomster från avyttring av aktier och andelar.
- e) Inkomster för ett fast driftsställe i ett tredjeland.

Artikel 12
Avdragsgilla utgifter

Avdragsgilla utgifter ska innefatta samtliga försäljningskostnader och utgifter netto efter avdrag för avdragsgill mervärdesskatt som skattebetalare haft för att erhålla eller säkerställa inkomster, inbegripet kostnader för forskning och utveckling och för att anskaffa eget kapital eller ta upp lån för rörelsens ändamål.

Avdragsgilla utgifter ska även innefatta gåvor till välgörenhetsorganisationer enligt definitionen i artikel 16 som är etablerade i en medlemsstat eller i ett tredjeland vilket tillämpar ett avtal om utbyte av upplysningar på begäran jämförbart med bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU. De avdragsgilla utgifterna för monetära gåvor eller donationer till välgörenhetsorganisationer får inte överstiga 0,5 % av intäkterna under beskattningsåret.

Artikel 13
Andra avdragsgilla poster

Ett proportionellt avdrag får göras för avskrivning av anläggningstillgångar i enlighet med artiklarna 32–42.

Artikel 14
Icke-avdragsgilla utgifter

1. Följande utgifter ska behandlas som icke-avdragsgilla:
 - a) Vinstutdelning och återbetalning av eget kapital eller lån.
 - b) 50 % av representationskostnaderna.
 - c) Överföring av balanserade vinstmedel till en reserv som ingår i företagets egna kapital.
 - d) Bolagsskatt.
 - e) Mutor.
 - f) Böter och viten som ska betalas till en offentlig myndighet för överträdelse av lagstiftning.
 - g) Kostnader som ett företag haft för att få inkomster som är undantagna enligt artikel 11. Sådana kostnader ska efter schablon fastställas till 5 % av dessa inkomster, såvida skattebetalare inte kan visa att kostnaderna var lägre.

- h) Monetära gåvor och donationer utom de som görs till välgörenhetsorganisationer enligt definitionen i artikel 16.
 - i) Bortsett från vad som föreskrivs i artiklarna 13 och 20, kostnader för förvärv, uppförande eller förbättring av anläggningstillgångar, utom när kostnaderna avser forskning och utveckling.
 - j) Skatter som förtecknas i bilaga III, med undantag av punktskatter på energiprodukter, alkohol, alkoholhaltiga drycker och varor tillverkade av tobak.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 j får en medlemsstat föreskriva att en eller flera av de skatter som förtecknas i bilaga III ska vara avdragsgilla. När det gäller en koncern ska ett sådant avdrag tillämpas på den tilldelade andelen för de koncernföretag som har hemvist i eller är belägna i den medlemsstaten.
3. Om inte annat följer av villkoren i artiklarna 128, 129 och 130 får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 127 för att vid behov ändra bilaga III i syfte att inbegripa alla liknande skatter som står för mer än 20 % av de totala bolagsskatteinkomsterna i den medlemsstat där de tas ut.

Ändringar av bilaga III ska börja gälla för skattebetalare från och med det beskattningsår som följer på året för ändringen.

Artikel 15

Utgifter till förmån för aktieägare

Förmåner som beviljas en aktieägare som är en fysisk person, dennes maka/make eller en anförvant i upp- eller nedstigande led eller ett närstående företag som i enlighet med artikel 78 har en direkt eller indirekt andel i kontrollen eller ledningen av skattebetalaren eller i dennes kapital, ska inte betraktas som avdragsgilla utgifter i den mån sådana förmåner inte skulle beviljas en oberoende tredje part.

Artikel 16

Välgörenhetsorganisationer

En organisation ska betraktas som en välgörenhetsorganisation när följande villkor är uppfyllda:

- a) Den har status som juridisk person och är erkänd som välgörenhetsorganisation enligt lagstiftningen i den stat där den är etablerad.
- b) Dess enda eller huvudsakliga syfte och verksamhet är ett allmännyttigt ändamål. Ett utbildningsmässigt, socialt, medicinskt, kulturellt, vetenskapligt, filantropiskt, religiöst, miljömässigt eller idrottsligt syfte ska anses som ett allmännyttigt ändamål, förutsatt att det är av allmänt intresse.
- c) Dess tillgångar är oåterkalleligt avsedda att främja organisationens syfte.

- d) Den omfattas av krav på utlämnande av uppgifter om dess räkenskaper och verksamhet.
- e) Den är inte ett politiskt parti enligt definitionen i den medlemsstat där den är etablerad.

KAPITEL V

TIDSASPEKTER OCH KVANTIFIERING

Artikel 17

Allmänna principer

Intäkter, utgifter och alla andra avdragsgilla poster ska redovisas för det beskattningsår då de inflyter eller uppkommer, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 18

När inflyter intäkter?

Intäkter ska anses inflyta när rätten att motta dem uppstår och de kan kvantifieras med rimlig noggrannhet, oavsett om den faktiska betalningen skjutits upp.

Artikel 19

När uppkommer avdragsgilla utgifter?

Avdragsgilla utgifter ska anses uppkomma vid den tidpunkt då följande villkor är uppfyllda:

- a) Skyldigheten att betala har uppstått.
- b) Beloppet av skyldigheten kan kvantifieras med rimlig noggrannhet.
- c) I fråga om handel med varor, när betydande risker och fördelar med ägandet av varorna har överförts till skattebetalaren och, i fråga om tillhandahållanden av tjänster, när skattebetalaren har mottagit tjänsterna.

Artikel 20

Kostnader för icke-avskrivningsbara tillgångar

Kostnader för förvärv, uppförande eller förbättring av anläggningstillgångar som inte är föremål för avskrivning enligt artikel 40 ska vara avdragsgilla under det beskattningsår då anläggningstillgångarna avyttras, förutsatt att inkomsterna från avyttringen ingår i skattebasen.

Artikel 21
Lager och produkter under tillverkning

Det totala beloppet av avdragsgilla utgifter för ett beskattningsår ska höjas med värdet av lager och produkter under tillverkning i början av beskattningsåret och minskas med värdet av lager och produkter under tillverkning vid utgången av samma beskattningsår. Någon justering ska inte göras för lager och produkter under tillverkning avseende långfristiga kontrakt.

Artikel 22
Värdering

1. Vid beräkning av skattebasen ska transaktioner mätas på följande sätt:
 - a) Den monetära ersättningen för transaktionen, exempelvis priset för varor eller tjänster.
 - b) Marknadsvärdet, när ersättningen för transaktionen helt eller delvis är icke-monetär.
 - c) Marknadsvärdet, när det rör sig om en icke-monetär gåva som mottas av en skattebetalare.
 - d) Marknadsvärdet, när det rör sig om icke-monetära gåvor från en skattebetalare, bortsett från gåvor till välgörenhetsorganisationer.
 - e) Det verkliga värdet, när det rör sig om finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel.
 - f) Det skattemässiga värdet, när det rör sig om icke-monetära gåvor till välgörenhetsorganisationer.

2. Skattebasen, inkomster och utgifter ska anges i euro under beskattningsåret eller omräknas till euro på beskattningsårets sista dag enligt den årliga genomsnittliga växelkurs för kalenderåret som meddelats av Europeiska centralbanken eller, om beskattningsåret inte sammanfaller med kalenderåret, enligt genomsnittet av de dagliga noteringar som Europeiska centralbanken meddelat under beskattningsåret. Detta ska inte gälla en enskild skattebetalare som är belägen i en medlemsstat som inte har infört euron. Det ska inte heller gälla en koncern om samtliga koncernföretag är belägna i samma medlemsstat och denna stat inte har infört euron.

Artikel 23
Finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel (handelslager)

1. En finansiell tillgång eller skuld ska klassificeras som att den innehas för handel om ett av följande gäller:
 - a) Den har förvärvats eller uppkommit med huvudsyfte att säljas eller återköpas på kort sikt.

- b) Den ingår i en portfölj med identifierade finansiella instrument, inklusive derivat, som förvaltas tillsammans och för vilka det finns ett nyligen uppvisat faktiskt mönster av kortfristiga realiseringar av vinst.
2. Trots vad som sägs i artiklarna 18 och 19 ska, i fråga om finansiella tillgångar eller skulder som innehas för handel, alla skillnader mellan det verkliga värdet vid utgången av beskattningsåret och det verkliga värdet vid början av samma beskattningsår eller på dagen för köpet om denna infaller senare, beaktas vid beräkningen av skattebasen.
3. När en finansiell tillgång eller skuld som innehas för handel avyttras ska inkomsterna läggas till skattebasen. Det verkliga värdet vid början av beskattningsåret, eller marknadsvärdet på dagen för köpet om denna infaller senare, ska då dras av.

Artikel 24 *Långfristiga kontrakt*

1. Ett långfristigt kontrakt är ett kontrakt som uppfyller följande villkor:
 - a) Det ingås för tillverkning, installering, uppförande eller för utförande av tjänster.
 - b) Dess löptid överstiger eller väntas överstiga tolv månader.
2. Trots vad som sägs i artikel 18 ska intäkter från ett långfristigt kontrakt för skatteändamål redovisas till ett belopp som motsvarar den del av kontraktet som fullgjorts under beskattningsåret i fråga. Graden av fullgörande ska fastställas antingen på grundval av den andel som kostnaderna för året har av de totala uppskattade kostnaderna eller på grundval av en expertbedömning av fullgörandegraden vid utgången av beskattningsåret.
3. Kostnader för långfristiga kontrakt ska beaktas för det beskattningsår då de uppkommer.

Artikel 25 *Avsättningar*

1. Om det vid utgången av ett beskattningsår fastställs att skattebetalaren har en rättslig skyldighet, eller en sannolik framtida rättslig skyldighet, till följd av verksamheter eller transaktioner som utförts under det beskattningsåret eller tidigare beskattningsår ska, trots vad som sägs i artikel 19, alla belopp som följer av den skyldigheten och som kan uppskattas tillförlitligt vara avdragsgilla, förutsatt att den slutliga regleringen av beloppet väntas resultera i en avdragsgill utgift.

Om skyldigheten avser en verksamhet eller transaktion som fortsätter att utföras även under framtida beskattningsår, ska avdraget fördelas proportionellt över verksamhetens eller transaktionens uppskattade varaktighet, med beaktande av de inkomster som verksamheten eller transaktionen ger upphov till.

Belopp som dragits av enligt denna artikel ska ses över och justeras vid utgången av varje beskattningsår. Vid beräkningen av skattebasen för framtida år ska redan avdragna belopp beaktas.

2. En tillförlitlig uppskattning ska utgöras av de utgifter som väntas krävas för att reglera den befintliga förpliktelsen vid utgången av beskattningsåret, förutsatt att uppskattningen grundas på samtliga relevanta faktorer, inbegripet tidigare erfarenheter inom företaget, koncernen eller branschen. Vid beräkningen av en avsättning ska följande gälla:
 - a) Samtliga risker och osäkerheter ska beaktas. Osäkerhet ska dock inte motivera överdrivet stora avsättningar.
 - b) Om avsättningens löptid är minst tolv månader och det inte finns någon överenskommen diskonteringsats, ska avsättningen nuvärdesberäknas på grundval av det årliga genomsnittet av de Euribor-räntesatser (*Euro Interbank Offered Rate*) för förpliktelser med en löptid på tolv månader som offentliggjorts av Europeiska centralbanken under det kalenderår då beskattningsåret upphör.
 - c) Framtida händelser ska beaktas om de rimligen kan förväntas inträffa.
 - d) Framtida förmåner direkt kopplade till den händelse som ger upphov till avsättningen ska beaktas.

Artikel 26 Pensioner

I fråga om avsättningar för pensioner ska aktuariella metoder användas för att göra en tillförlitlig uppskattning av det ersättningsbelopp som de anställda har tjänat in i utbyte mot sina tjänster under innevarande period och tidigare perioder.

Avsättningen för pensioner ska nuvärdesberäknas på grundval av den Euribor-räntesats för förpliktelser med en löptid på tolv månader som offentliggjorts av Europeiska centralbanken. Beräkningen ska baseras på det årliga genomsnittet av den räntesatsen under det kalenderår då beskattningsåret upphör.

Artikel 27 Avdrag för osäkra fordringar

1. Ett avdrag ska medges för en osäker fordran när följande villkor är uppfyllda:
 - a) Skattebetalaren har vid utgången av beskattningsåret vidtagit alla rimliga åtgärder för att få in betalningen och kan rimligen anta att fordran inte kommer att återbetalas alls eller bara till viss del, eller skattebetalaren har ett stort antal likartade fordringar och kan tillförlitligt uppskatta procentandelen osäkra fordringar, på grundval av samtliga relevanta faktorer, inbegripet i tillämpliga fall tidigare erfarenheter.
 - b) Galdenären tillhör inte samma koncern som skattebetalaren.

- c) Något avdrag enligt artikel 41 har inte gjorts för den osäkra fordran.
 - d) När den osäkra fordran avser en kundfordran ska ett belopp motsvarande fordran ha tagits med som intäkt i skattebasen.
2. Vid fastställandet av huruvida alla rimliga åtgärder har vidtagits för att få in betalningen ska följande beaktas:
- a) Huruvida kostnaderna för indrivning står i proportion till fordran.
 - b) Huruvida det finns utsikter till att fordran drivs in.
 - c) Om det med tanke på omständigheterna är rimligt att företaget ska fortsätta att försöka driva in fordran.
3. När en fordran som tidigare dragits av som osäker fordran regleras ska det återvunna beloppet läggas till skattebasen det år regleringen sker.

Artikel 28 *Säkring*

Vinster och förluster avseende ett säkringsinstrument ska behandlas på samma sätt som motsvarande vinster och förluster för den säkrade posten. När det gäller skattebetalare som ingår i en koncern kan säkringsinstrumentet och den säkrade posten innehas av olika koncernföretag. Det föreligger ett säkringsförhållande när följande två villkor är uppfyllda:

- a) Säkringsförhållandet är formellt identifierat och dokumenterat i förväg.
- b) Säkringen väntas vara i hög grad effektiv och effektiviteten kan mätas på ett tillförlitligt sätt.

Artikel 29 *Lager och produkter under tillverkning*

1. Anskaffningsvärdet för varor i lager och produkter under tillverkning som vanligen inte är utbytbara och varor och tjänster som produceras för och hålls åtskilda för särskilda projekt ska fastställas individuellt. Anskaffningsvärdet för andra varor i lager och produkter under tillverkning ska fastställas genom tillämpning av först in, först ut-metoden (FIFU) eller en metod som bygger på vägda genomsnittspriser.
2. Skattebetalare ska konsekvent använda samma metod för värdering av alla varor i lager och produkter under tillverkning som har likartad beskaffenhet och användning för företaget. Anskaffningsvärdet för varor i lager och produkter under tillverkning ska innefatta alla kostnader för inköp, direkta kostnader för tillverkning och andra direkta kostnader för att bringa varorna och produkterna till deras aktuella plats och skick. Anskaffningsvärdet ska inte innefatta avdragsgill mervärdesskatt. Skattebetalare som tog med indirekta kostnader vid värderingen av lager och produkter under tillverkning innan de valde att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv får fortsätta att använda metoden med indirekta tillverkningsomkostnader.

3. Värderingen av lager och produkter under tillverkning ska ske på ett konsekvent sätt.
4. Lager och produkter under tillverkning ska värderas på beskattningsårets sista dag till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet. Nettoförsäljningsvärdet ska vara det uppskattade försäljningspriset i den löpande verksamheten efter avdrag för uppskattade kostnader för färdigställande och de uppskattade kostnader som krävs för att åstadkomma en försäljning.

Artikel 30 *Försäkringsföretag*

Följande ytterligare regler ska gälla för försäkringsföretag som har fått auktorisation att bedriva verksamhet i medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv 73/239/EEG¹⁵ när det gäller direkt försäkring annan än livförsäkring, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG¹⁶ när det gäller livförsäkring och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG¹⁷ när det gäller återförsäkring:

- a) Skattebasen ska innefatta skillnaden i marknadsvärdet, mätt vid utgången respektive början av samma beskattningsår, eller vid fullgörandet av köpet om detta infaller senare, för tillgångar där investeringar görs till förmån för livförsäkringstagare som bär investeringsrisken.
- b) Skattebasen ska innefatta skillnaden i marknadsvärdet, mätt vid tidpunkten för avyttring respektive början av beskattningsåret, eller vid fullgörandet av köpet om detta infaller senare, för tillgångar där investeringar görs till förmån för livförsäkringstagare som bär investeringsrisken.
- c) Tekniska avsättningar hos försäkringsföretag som etablerats i enlighet med direktiv 91/674/EEG¹⁸ ska vara avdragsgilla, med undantag av utjämningsavsättningar. En medlemsstat får föreskriva att utjämningsavsättningar kan dras av. När det gäller en koncern ska ett sådant avdrag för utjämningsavsättningar tillämpas på den tilldelade andelen för de koncernföretag som har hemvist i eller är belägna i den medlemsstaten. Belopp som dragits av ska ses över och justeras vid utgången av varje beskattningsår. Vid beräkningen av skattebasen för framtida år ska redan avdragna belopp beaktas.

Artikel 31 *Överföring av tillgångar till ett tredjeland*

1. Om en skattebetalare med hemvist överför en anläggningstillgång till sitt fasta driftsställe i ett tredjeland ska detta betraktas som en avyttring av den tillgången vid beräkning av skattebasen för skattebetalaren med hemvist för det beskattningsår då överföringen sker. Om en skattebetalare utan hemvist överför en anläggningstillgång från sitt fasta driftsställe i en medlemsstat till ett tredjeland ska denna överföring också betraktas som en avyttring av tillgången.

¹⁵ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

¹⁶ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁷ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

¹⁸ EGT L 374, 19.12.1991, s. 1.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas när tredjelandet är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det finns ett med direktiv 2011/16/EU jämförbart avtal om utbyte av upplysningar mellan det tredjelandet och medlemsstaten för skattebetalaren med hemvist eller det fasta driftsstället.

KAPITEL VI

AVSKRIVNING AV ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR

Artikel 32

Register över anläggningstillgångar

Kostnader för att förvärva, uppföra eller förbättra anläggningstillgångar samt uppgift om relevanta datum ska anges, för varje anläggningstillgång separat, i ett register över anläggningstillgångar.

Artikel 33

Avskrivningsunderlag

1. Avskrivningsunderlaget ska innefatta alla kostnader som är direkt kopplade till ett förvärv eller uppförande eller en förbättring av en anläggningstillgång.

Kostnaderna ska inte innefatta avdragsgill mervärdesskatt.

I fråga om anläggningstillgångar som producerats av skattebetalaren ska de indirekta kostnaderna för denna produktion läggas till avskrivningsunderlaget, i den utsträckning de inte dras av på annat håll.

2. Avskrivningsunderlaget för en tillgång som mottagits som gåva ska vara dess marknadsvärde som det tagits upp i intäkterna.
3. Avskrivningsunderlaget för en anläggningstillgång som är föremål för avskrivning ska minskas med alla subventioner som är direkt kopplade till ett förvärv eller uppförande eller en förbättring av tillgången enligt artikel 11 a.

Artikel 34

Rätt till avskrivning

1. Om inte annat sägs i punkt 3 ska avskrivningen göras av den ekonomiska ägaren.
2. I fråga om leasingkontrakt där det ekonomiska och rättsliga ägandet inte sammanfaller ska den ekonomiska ägaren ha rätt att dra av räntedelen av leasingbetalningarna från sin skattebas. Räntedelen av leasingbetalningarna ska innefattas i den rättsliga ägarens skattebas.
3. Högst en skattebetalare åt gången får skriva av en anläggningstillgång. Om den ekonomiska ägaren av en tillgång inte kan identifieras ska den rättsliga ägaren ha rätt

att göra avskrivningen. I det fallet ska räntedelen av leasingbetalningarna inte innefattas i den rättsliga ägarens skattebas.

4. En skattebetalare får inte avstå från avskrivning.
5. Om inte annat följer av villkoren i artiklarna 128, 129 och 130 får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 127 för att fastställa närmare regler om följande:
 - a) Definitionen av rättsligt och ekonomiskt ägande, i synnerhet avseende leasade tillgångar.
 - b) Beräkningen av kapital- respektive räntedelen av leasingbetalningar.
 - c) Beräkningen av avskrivningsunderlaget för en leasad tillgång.

Artikel 35

Avskrivning av förbättringskostnader

Förbättringskostnader ska skrivas av i enlighet med de regler som gäller för den anläggningstillgång som har förbättrats och som om de avser en nyligen förvärvad anläggningstillgång.

Artikel 36

Individuellt avskrivningsbara tillgångar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 och artiklarna 39 och 40 ska anläggningstillgångar skrivas av individuellt över sina nyttjandeperioder enligt en linjär metod. Nyttjandeperioden för en anläggningstillgång ska vara följande:
 - a) Byggnader: 40 år.
 - b) Materiella tillgångar av långfristig karaktär som inte är byggnader: 15 år.
 - c) Immateriella tillgångar: den period för vilken tillgången har rättsligt skydd eller för vilken en rättighet beviljats eller, om denna period inte kan fastställas, 15 år.
2. Begagnade byggnader, begagnade materiella tillgångar av långfristig karaktär och begagnade immateriella tillgångar ska skrivas av enligt följande:
 - a) En begagnad byggnad ska skrivas av över 40 år, om inte skattebetalaren visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för byggnaden är mindre än 40 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.
 - b) En begagnad materiell tillgång av långfristig karaktär ska skrivas av över 15 år, om inte skattebetalaren visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för tillgången är mindre än 15 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.

- c) En begagnad immateriell tillgång ska skrivas av över 15 år, om inte den återstående period för vilken tillgången har rättsligt skydd eller för vilken en rättighet beviljats kan fastställas, i vilket fall den ska skrivas av över den perioden.

Artikel 37
Tidsaspekter

1. En avskrivning för ett helt år ska göras för det år då tillgången förvärvas eller börjar användas, beroende på vilket som sker sist. Någon avskrivning ska inte göras för det år då tillgången avyttras.
2. När en tillgång avyttras, frivilligt eller ofrivilligt, under ett beskattningsår ska dess skattemässiga värde och det skattemässiga värdet av eventuella förbättringskostnader för tillgången dras av från skattebasen under det året. Om en anläggningstillgång har varit föremål för en exceptionell avskrivning enligt artikel 41, ska avdraget enligt artikel 20 minskas för att ta hänsyn till de exceptionella avskrivningar som redan gjorts.

Artikel 38
Överflyttning av avdrag för ersättningstillgångar

1. När inkomster från avyttring av en individuellt avskrivningsbar tillgång, före utgången av det andra beskattningsåret efter det beskattningsår då avyttringen skedde, ska återinvesteras i en tillgång som används för samma eller liknande ändamål, ska det belopp varmed inkomsterna överstiger tillgångens skattemässiga värde dras av under avyttringsåret. Avskrivningsunderlaget för ersättningstillgången ska minskas med samma belopp.

En tillgång som avyttras frivilligt måste ha ägts under minst tre år före avyttringen.

2. Ersättningstillgången kan köpas under det beskattningsår som föregår avyttringen.

Om en ersättningstillgång inte köps före utgången av det andra beskattningsåret efter det år då tillgången avyttrades, ska det belopp som drogs av under avyttringsåret, med tillägg av 10 %, läggas till skattebasen under det andra beskattningsåret efter avyttringen.
3. Om skattebetalaren träder ut ur den koncern där företaget ingår eller upphör att tillämpa det system som föreskrivs i detta direktiv inom det första året, utan att ha köpt en ersättningstillgång, ska det belopp som drogs av under avyttringsåret läggas till skattebasen. Om skattebetalaren träder ut ur koncernen eller upphör att tillämpa systemet under det andra året, ska detta belopp höjas med 10 %.

Artikel 39
Grupp av tillgångar

1. Anläggningstillgångar, bortsett från de som avses i artiklarna 36 och 40, ska skrivas av tillsammans i en grupp av tillgångar med en årlig sats av 25 % av avskrivningsunderlaget.

2. Avskrivningsunderlaget för gruppen av tillgångar vid utgången av beskattningsåret ska vara dess skattemässiga värde vid utgången av det föregående året, justerat för tillgångar som har tillförts eller lämnat gruppen under det innevarande året. Justeringar ska göras i fråga om kostnader för förvärv, uppförande eller förbättring av tillgångar (som ska läggas till) och inkomster från avyttring av tillgångar och eventuella ersättningar för förlust eller förstörelse av tillgångar (som ska dras av).

3. Om avskrivningsunderlaget beräknat enligt punkt 2 blir ett negativt belopp, ska ett belopp läggas till så att avskrivningsunderlaget blir noll. Samma belopp ska läggas till skattebasen.

Artikel 40

Tillgångar som inte är föremål för avskrivning

Följande tillgångar ska inte skrivas av:

- a) Materiella anläggningstillgångar som inte är föremål för slitage och inte blir föråldrade, t.ex. mark, konstföremål, antikviteter eller juvelerarvaror.
- b) Finansiella tillgångar.

Artikel 41

Exceptionell avskrivning

1. Om under exceptionella omständigheter en skattebetalare visar att värdet på en anläggningstillgång som inte är föremål för avskrivning har sjunkit beständigt vid utgången av beskattningsåret, får denne skriva av ett belopp motsvarande nedgången i värde. En sådan avskrivning får dock inte göras för tillgångar där inkomsterna från deras avyttring är undantagna.
2. Om värdet av en tillgång som har varit föremål för en sådan exceptionell avskrivning under det föregående beskattningsåret senare ökar, ska ett belopp motsvarande ökningen läggas till skattebasen under det år ökningen sker. Sådana tillägg får dock sammantaget inte överstiga beloppet av den avskrivning som ursprungligen beviljats.

Artikel 42

Närmare definition av kategorier av anläggningstillgångar

Om inte annat följer av villkoren i artiklarna 128, 129 och 130 får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 127 för att närmare definiera de kategorier av anläggningstillgångar som avses i detta kapitel.

KAPITEL VII

FÖRLUSTER

Artikel 43

Förluster

1. En förlust för en skattebetalare eller ett fast driftsställe till en skattebetalare utan hemvist under ett beskattningsår får dras av under påföljande beskattningsår, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.
2. En minskning av skattebasen till följd av förluster från tidigare beskattningsår får inte leda till att skattebasen blir negativ.
3. De äldsta förlusterna ska användas först.

KAPITEL VIII

BESTÄMMELSER OM INTRÄDE I OCH UTTRÄDE UR DET SYSTEM SOM FÖRESKRIVS I DETTA DIREKTIV

Artikel 44

Allmän regel om redovisning och värdering av tillgångar och skulder

När en skattebetalare väljer att tillämpa det system som föreskrivs i detta direktiv ska samtliga tillgångar och skulder redovisas till det värde som beräknats enligt nationella skatteregler omedelbart före den dag skattebetalaren börjar tillämpa systemet, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 45

Klassificering av anläggningstillgångar för avskrivningsändamål

1. Anläggningstillgångar som förs in i det system som föreskrivs i detta direktiv ska skrivas av i enlighet med artiklarna 32–42.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska följande avskrivningsregler gälla:
 - a) Anläggningstillgångar som är individuellt avskrivningsbara både enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för skattebetalaren och enligt systemets regler ska skrivas av i enlighet med artikel 36.2.
 - b) Anläggningstillgångar som är individuellt avskrivningsbara enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för skattebetalaren men inte enligt systemets regler ska föras in i en sådan grupp av tillgångar som föreskrivs i artikel 39.

- c) Anläggningstillgångar som ingick i en grupp av tillgångar för avskrivningsändamål enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för skattebetalaren ska föras in i systemet i en sådan grupp av tillgångar som föreskrivs i artikel 39, även om de skulle vara individuellt avskrivningsbara enligt systemets regler.
- d) Anläggningstillgångar som inte var avskrivningsbara eller föremål för avskrivning enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för skattebetalaren men som är avskrivningsbara enligt systemets regler ska skrivas av i enlighet med artikel 36.1 eller artikel 39, beroende på vilken som är tillämplig.

Artikel 46

Långfristiga kontrakt vid inträde i systemet

Intäkter och utgifter som enligt artikel 24.2 och 24.3 anses ha influtit eller uppkommit innan skattebetalaren valde att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv men som ännu inte inbegripits i skattebasen enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare gällde för skattebetalaren, ska läggas till respektive dras av från skattebasen i enlighet med den nationella lagstiftningens regler om tidsaspekter.

Intäkter som beskattats enligt nationella bolagsskatteregler, innan skattebetalaren valde att ingå i systemet, på grundval av ett belopp som överstiger det som skulle ha tagits med i skattebasen enligt artikel 24.2 ska dras av från skattebasen.

Artikel 47

Avsättningar och avdrag vid inträde i systemet

1. Avsättningar, även för pensioner, och avdrag för osäkra fordringar enligt artiklarna 25, 26 och 27 ska vara avdragsgilla enbart i den mån de följer av verksamheter eller transaktioner som utförs efter det att skattebetalaren valde att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv.
2. Utgifter som uppkommit för verksamheter eller transaktioner som utförts innan skattebetalaren valde att ingå i systemet men för vilka något avdrag inte gjorts ska vara avdragsgilla.
3. Belopp som redan dragits av innan skattebetalaren valde att ingå i systemet får inte dras av igen.

Artikel 48

Förluster före inträde i systemet

När skattebetalare haft förluster innan de valt att ingå i det system som föreskrivs i detta direktiv vilka kunde ha överförts i ny räkning enligt tillämplig nationell lagstiftning men som ännu inte utjämnats mot skattepliktig vinst, får dessa förluster dras av från skattebasen i den utsträckning som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

Artikel 49
Allmän regel om utträde ur systemet

När en skattebetalare träder ut ur det system som föreskrivs i detta direktiv ska dennes tillgångar och skulder redovisas till ett värde som beräknats enligt systemets regler, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 50
Anläggningstillgångar som skrivs av i grupp

När en skattebetalare träder ut ur det system som föreskrivs i detta direktiv ska dennes grupp av tillgångar beräknad enligt det system som föreskrivs i detta direktiv redovisas, med tanke på de nationella skatteregler som därefter blir tillämpliga, som en grupp av tillgångar som skrivs av enligt metoden för degressiv avskrivning med en årlig sats på 25 %.

Artikel 51
Långfristiga kontrakt vid utträde ur systemet

Efter det att en skattebetalare träder ut ur systemet ska intäkter och utgifter från långfristiga kontrakt behandlas i enlighet med de nationella bolagsskatteregler som därefter blir tillämpliga. De intäkter och utgifter som redan beaktats för skatteändamål inom ramen för det system som föreskrivs i detta direktiv ska dock inte beaktas ännu en gång.

Artikel 52
Avsättningar och avdrag vid utträde ur systemet

Efter det att en skattebetalare träder ut ur det system som föreskrivs i detta direktiv får de utgifter som redan dragits av i enlighet med artiklarna 25–27 inte dras av ännu en gång.

Artikel 53
Förluster vid utträde ur systemet

De förluster för en skattebetalare som ännu inte utjämnats mot skattepliktiga vinster enligt reglerna i det system som föreskrivs i detta direktiv ska överföras i ny räkning i enlighet med nationella bolagsskatteregler.

KAPITEL IX

KONSOLIDERING

Artikel 54
Berättigade dotterbolag

1. Samtliga närmaste dotterbolag och dotterbolag på lägre nivå till ett moderbolag som har följande rättigheter i bolagen ska anses vara berättigade dotterbolag:

- a) Rätt till mer än 50 % av rösterna.
 - b) En ägarandel uppgående till mer än 75 % av företagets egna kapital eller mer än 75 % av de vinstgivande rättigheterna.
2. Vid beräkningen av de trösklar som avses i punkt 1 när det gäller andra företag än de närmaste dotterbolagen ska följande regler gälla:
- a) När röstandelströskeln nås i fråga om de närmaste dotterbolagen och dotterbolagen på lägre nivå ska moderbolaget anses inneha 100 % av rösterna.
 - b) Rätten till vinst och ägarandelar av kapitalet ska beräknas genom att andelarna i mellanvarande dotterbolag på respektive nivå multipliceras. Ägarandelar som uppgår till 75 % eller mindre och som innehas direkt eller indirekt av moderbolaget, inbegripet andelar i företag med hemvist i ett tredjeland, ska också beaktas vid beräkningen.

Artikel 55
Bildande av en koncern

1. En skattebetalare med hemvist ska bilda en koncern tillsammans med följande enheter:
 - a) Alla av dess fasta driftsställen som är belägna i andra medlemsstater.
 - b) Alla de fasta driftsställen belägna i en medlemsstat som tillhör dess berättigade dotterbolag med hemvist i ett tredjeland.
 - c) Alla av dess berättigade dotterbolag med hemvist i någon medlemsstat.
 - d) Andra skattebetalare med hemvist som är berättigade dotterbolag till samma bolag som har hemvist i ett tredjeland och uppfyller villkoret i artikel 2.2 a.
2. En skattebetalare utan hemvist ska bilda en koncern i fråga om alla av dess fasta driftsställen belägna i medlemsstaterna och alla av dess berättigade dotterbolag med hemvist i en eller flera medlemsstater, inbegripet fasta driftsställen tillhörande de senare bolagen belägna i medlemsstaterna.

Artikel 56
Insolvens

Ett företag som är insolvent eller försatts i likvidation får inte bli medlem i en koncern. En skattebetalare som förklaras vara insolvent eller som avvecklas ska omedelbart träda ut ur koncernen.

Artikel 57
Räckvidd för konsolidering

1. Skattebaserna för koncernföretagen i en koncern ska konsolideras.

2. När den konsoliderade skattebasen är negativ ska förlusten överföras i ny räkning och utjämnas mot nästa positiva konsoliderade skattebas. När den konsoliderade skattebasen är positiv ska den fördelas i enlighet med artiklarna 86–102.

Artikel 58
Tidsaspekter

1. De trösklar som avses i artikel 54 ska nås under hela beskattningsåret.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska en skattebetalare anses bli medlem i en koncern den dag då trösklarna enligt artikel 54 nås. Trösklarna ska nås under minst nio på varandra följande månader, och i annat fall ska en skattebetalare behandlas som om den aldrig blivit medlem i koncernen.

Artikel 59
Undanröjande av koncerninterna transaktioner

1. Vid beräkningen av den konsoliderade skattebasen ska vinster och förluster som härrör från direkta transaktioner mellan koncernföretag ignoreras.
2. För att en transaktion ska fastställas som koncernintern ska båda parterna i transaktionen vara koncernföretag vid den tidpunkt då transaktionen utförs och de anknutna intäkterna och utgifterna måste redovisas.
3. Koncerner ska använda en konsekvent och tillräckligt dokumenterad metod för registrering av koncerninterna transaktioner. Koncerner får ändra denna metod enbart av giltiga kommersiella skäl och bara vid början av ett beskattningsår.
4. Metoden för registrering av koncerninterna transaktioner ska möjliggöra att alla koncerninterna överföringar och försäljningar identifieras till det lägre av anskaffningsvärdet och det skattemässiga värdet.

Artikel 60
Kupong- och källskatter

För transaktioner mellan koncernföretag i en koncern får inga kupongskatter eller andra källskatter tas ut.

KAPITEL X

INTRÄDE I OCH UTTRÄDE UR KONCERNEN

Artikel 61
Anläggningstillgångar vid inträde i koncernen

När en skattebetalare är den ekonomiska ägaren av icke-avskrivningsbara eller individuellt avskrivningsbara anläggningstillgångar på dagen för dess inträde i en koncern och en av dessa

tillgångar avyttras av ett koncernföretag inom fem år efter den dagen, ska under avyttringsåret en justering göras av den tilldelade andelen för det koncernföretag som var ekonomisk ägare av tillgången vid inträdet i koncernen. Inkomsterna från denna avyttring ska läggas till den andelen och kostnaderna för icke-avskrivningsbara tillgångar och det skattemässiga värdet av avskrivningsbara tillgångar ska dras av.

En sådan justering ska också göras för finansiella tillgångar, med undantag av aktier och andelar i anknutna företag, ägarintressen och egna aktier eller andelar.

Om till följd av en omstrukturering en skattebetalare inte längre finns eller inte längre har ett fast driftsställe i den medlemsstat där den hade hemvist på dagen för dess inträde i koncernen, ska skattebetalaren anses ha ett fast driftsställe där vid tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 62

Långfristiga kontrakt vid inträde i koncernen

Intäkter och utgifter som har influtit respektive uppkommit enligt artikel 24.2 och 24.3 innan en skattebetalare blev medlem i koncernen men som ännu inte inbegripits i beräkningen av skatt enligt tillämpliga nationella bolagsskatteregler ska läggas till respektive dras av från den tilldelade andelen i enlighet med den nationella lagstiftningens regler om tidsaspekter.

Intäkter som beskattats enligt tillämpliga nationella bolagsskatteregler innan en skattebetalare blev medlem i koncernen till ett belopp som överstiger det som skulle ha tagits ut enligt artikel 24.2 ska dras av från den tilldelade andelen.

Artikel 63

Avsättningar och avdrag vid inträde i koncernen

Utgifter som omfattas av artiklarna 25, 26 och 27 och som uppkommit för verksamheter eller transaktioner som utförts innan en skattebetalare blev medlem i koncernen men för vilka någon avsättning eller något avdrag inte gjorts enligt tillämpliga nationella bolagsskatteregler, ska vara avdragsgilla enbart mot skattebetalarens tilldelade andel, såvida de inte uppkommer mer än fem år efter det att skattebetalaren blivit medlem i koncernen.

Artikel 64

Förluster vid inträde i koncernen

Förluster som inte dragits av och som en skattebetalare eller ett fast driftsställe haft enligt reglerna i detta direktiv eller enligt nationella bolagsskatteregler före inträdet i en koncern får inte utjämnas mot den konsoliderade skattebasen. Sådana förluster ska överföras i ny räkning och får utjämnas mot den tilldelade andelen i enlighet med artikel 43 respektive de nationella bolagsskatteregler som skulle varit tillämpliga på skattebetalaren i avsaknad av det system som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 65
En koncerns upphörande

När en koncern upphör ska beskattningsåret anses upphöra. Den konsoliderade skattebasen och eventuella förluster för koncernen som inte dragits av ska fördelas på varje enskilt koncernföretag i enlighet med artiklarna 86–102 på grundval av de fördelningsfaktorer som gäller för det beskattningsår då koncernen upphör.

Artikel 66
Förluster efter en koncerns upphörande

Efter en koncerns upphörande ska förluster behandlas enligt följande:

- a) Om skattebetalaren kvarstår i det system som föreskrivs i detta direktiv men inte ingår i en koncern, ska förlusterna överföras i ny räkning och utjämnas enligt artikel 43.
- b) Om skattebetalaren träder in i en annan koncern, ska förlusterna överföras i ny räkning och utjämnas mot dess tilldelade andel.
- c) Om skattebetalaren träder ut ur systemet ska förlusterna överföras i ny räkning och utjämnas enligt de nationella bolagsskatte regler som blir tillämpliga, som om dessa förluster uppstod när skattebetalaren omfattades av de reglerna.

Artikel 67
Anläggningstillgångar vid utträde ur koncernen

Om icke-avskrivningsbara eller individuellt avskrivningsbara anläggningstillgångar, utom de som gett upphov till ett reducerat undantag enligt artikel 75, avyttras inom tre år efter det att den skattebetalare som är ekonomisk ägare av dessa tillgångar träder ut ur koncernen, ska inkomsterna läggas till koncernens konsoliderade skattebas under avyttringsåret och kostnaderna för icke-avskrivningsbara tillgångar och det skattemässiga värdet av avskrivningsbara tillgångar dras av.

Samma regel ska gälla för finansiella tillgångar, med undantag av aktier och andelar i anknutna företag, ägarintressen och egna aktier eller andelar.

I den omfattning som inkomsterna från avyttringar läggs till koncernens konsoliderade skattebas ska de inte bli skattepliktiga på annat sätt.

Artikel 68
Egengenererade immateriella tillgångar

När en skattebetalare som är ekonomisk ägare av en eller flera egengenererade immateriella tillgångar träder ut ur en koncern, ska ett belopp motsvarande kostnaderna för dessa tillgångar avseende forskning och utveckling, marknadsföring och annonsering under de föregående fem åren läggas till de kvarvarande koncernföretagens konsoliderade skattebas. Det belopp som läggs till får emellertid inte överstiga värdet av tillgångarna när skattebetalaren träder ut ur koncernen. Dessa kostnader ska fördelas på den skattebetalare som träder ut ur koncernen och

behandlas i enlighet med de nationella bolagsskatteregler som blir tillämpliga på skattebetalaren eller, om denne kvarstår i det system som föreskrivs i detta direktiv, direktivets regler.

Artikel 69
Förluster vid utträde ur koncernen

Några förluster ska inte fördelas på ett koncernföretag som träder ut ur en koncern.

KAPITEL XI

OMSTRUKTURERINGAR

Artikel 70
Omstruktureringar inom en koncern

1. En omstrukturering inom en koncern eller en överföring av sätet för en skattebetalare som ingår i en koncern ska inte ge upphov till vinster eller förluster vid fastställandet av den konsoliderade skattebasen. Artikel 59.3 ska tillämpas.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 och i de fall en omstrukturering eller en serie transaktioner mellan koncernföretag inom en period av två år medför att väsentligen alla tillgångar hos en skattebetalare överförs till en annan medlemsstat och att tillgångsfaktorn ändras väsentligt, ska följande regler tillämpas:

Under de fem år som följer på överföringen ska de överförda tillgångarna fördelas på tillgångsfaktorn hos den överförande skattebetalaren, så länge som ett företag inom koncernen fortsätter att vara den ekonomiska ägaren av tillgångarna. Om skattebetalaren inte längre finns eller inte längre har ett fast driftsställe i den medlemsstat från vilken tillgångarna överfördes, ska denne anses ha ett fast driftsställe där vid tillämpning av bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 71
Behandling av förluster när en omstrukturering sker mellan två eller flera koncerner

1. När som ett resultat av en omstrukturering en eller flera koncerner, eller två eller flera koncernföretag, blir medlemmar i en annan koncern ska eventuella förluster för tidigare existerande koncerner som inte dragits av fördelas på vart och ett av koncernföretagen från dessa koncerner i enlighet med artiklarna 86–102, på grundval av de faktorer som gäller under det beskattningsår då omstruktureringen sker, och förlusterna ska överföras i ny räkning för kommande år.
2. När två eller flera huvudskattebetalare fusioneras enligt artikel 2 a i och ii i rådets direktiv 2009/133/EG¹⁹ ska eventuella förluster för en koncern som inte dragits av fördelas på dess koncernföretag i enlighet med artiklarna 86–102, på grundval av de

¹⁹ EUT L 310, 25.11.2009, s. 34.

faktorer som gäller under det beskattningsår då fusioneringen sker, och förlusterna ska överföras i ny räkning för kommande år.

KAPITEL XII

TRANSAKTIONER MELLAN KONCERNEN OCH ANDRA ENHETER

Artikel 72

Undantag med förbehåll för progressiv beskattning

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 75 får intäkter som undantas från beskattning enligt artikel 11 c, d eller e beaktas vid fastställandet av den skattesats som ska gälla för en skattebetalare.

Artikel 73

Överflyttning av beskattning

Artikel 11 c, d eller e ska inte tillämpas om den enhet som gjort vinstutdelningen, den enhet vars aktier avyttras eller det fasta driftsstället omfattas av en av följande ordningar i det land där enheten har sitt hemvist eller där det fasta driftsstället är beläget:

- a) När vinster enligt det allmänna systemet i tredjelandet beskattas med en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 40 % av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesats som gäller i medlemsstaterna.
- b) När det finns ett särskilt system i tredjelandet som möjliggör en avsevärt lägre beskattningsnivå än den som gäller enligt det allmänna systemet.

Den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesats som gäller i medlemsstaterna ska årligen offentliggöras av kommissionen. Den ska beräknas som ett aritmetiskt medelvärde. Vid tillämpning av denna artikel och artiklarna 81 och 82 ska ändringar av skattesatsen börja gälla för skattebetalare först under det beskattningsår som påbörjas efter ändringen.

Artikel 74

Beräkning av inkomster för ett utländskt fast driftsställe

När artikel 73 tillämpas på inkomster för ett fast driftsställe i ett tredjeland ska dess intäkter, utgifter och andra avdragsgilla poster fastställas enligt reglerna i det system som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 75

Otillåtet undantag för aktieavyttring

När som ett resultat av en aktieavyttring en skattebetalare träder ut ur koncernen och denna skattebetalare under innevarande eller tidigare beskattningsår genom koncerninterna

transaktioner har förvärvat en eller flera anläggningstillgångar som inte skrivs av i grupp, ska ett belopp motsvarande dessa tillgångar inte omfattas av undantaget, såvida det inte visas att de koncerninterna transaktionerna utfördes av giltiga kommersiella skäl.

Det belopp som inte får omfattas av undantaget ska utgöras av tillgångens eller tillgångarnas marknadsvärde vid överföringen med avdrag för tillgångens eller tillgångarnas skattemässiga värde eller de kostnader som avses i artikel 20 avseende anläggningstillgångar som inte är föremål för avskrivning.

När den verkliga ägaren av de aktier som avyttras är en skattebetalare utan hemvist eller en skattebetalare utanför systemet ska tillgångens eller tillgångarnas marknadsvärde vid överföringen med avdrag för det skattemässiga värdet anses ha mottagits av den skattebetalare som innehade tillgången eller tillgångarna före den koncerninterna transaktion som avses i första stycket.

Artikel 76

Räntor och royaltyer och andra källbeskattade inkomster

1. När en skattebetalare får inkomster som har beskattats i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, bortsett från inkomster som undantas enligt artikel 11 c, d eller e, ska ett avdrag från skattebetalarens skatteskuld medges.
2. Avdraget ska fördelas mellan koncernföretagen inom koncernen enligt den formel som gäller för det beskattningsåret enligt artiklarna 86–102.
3. Avdraget ska beräknas separat för varje medlemsstat eller tredjeland och för varje typ av inkomst. Det får inte överstiga det belopp som skulle följa av att den inkomst som hänförs till en skattebetalare eller ett fast driftsställe omfattas av bolagsskattesatsen i den medlemsstat där skattebetalaren har hemvist eller där det fasta driftsstället är beläget.
4. Vid beräkningen av avdraget ska inkomstbeloppet minskas med anknutna avdragsgilla utgifter, som ska anses motsvara 2 % av inkomsterna såvida skattebetalaren inte visar att en annan situation föreligger.
5. Avdraget för en skatteskuld i ett tredjeland får inte överstiga skattebetalarens slutliga bolagsskatteskuld, om inte annat sägs i ett avtal som ingåtts mellan skattebetalarens hemvistmedlemsstat och tredjelandet.

Artikel 77

Kupongskatt

Räntor och royaltyer som en skattebetalare betalar till en mottagare utanför koncernen får omfattas av kupongskatt i skattebetalarens medlemsstat enligt tillämpliga regler i nationell lagstiftning och eventuellt tillämpliga dubbelbeskattningsavtal. Kupongskatten ska fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av den formel enligt artiklarna 86–102 som gäller för det beskattningsår då skatten tas ut.

KAPITEL XIII

TRANSAKTIONER MELLAN NÄRSTÅENDE FÖRETAG

Artikel 78

Närstående företag

1. Om en skattebetalare har en direkt eller indirekt andel i ledningen eller kontrollen av en skattebetalare utanför systemet eller i dennes kapital, eller en direkt eller indirekt andel i ledningen eller kontrollen av en skattebetalare som inte ingår i samma koncern eller i dennes kapital, ska de två företagen betraktas som närstående företag.

Om samma personer direkt eller indirekt har en andel i ledningen eller kontrollen av en skattebetalare samt en skattebetalare utanför systemet eller i dessas kapital, eller en direkt eller indirekt andel i ledningen eller kontrollen av skattebetalare som inte ingår i samma koncern eller i dessas kapital, ska samtliga berörda företag betraktas som närstående företag.

En skattebetalare ska betraktas som ett företag som är dess fasta driftsställe i ett tredjeland närstående. En skattebetalare utan hemvist ska betraktas som ett företag som är dess fasta driftsställe i en medlemsstat närstående.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande gälla:
 - a) Med en andel i kontrollen ska avses ett innehav som överstiger 20 % av rösterna.
 - b) Med en andel i kapitalet ska avses en ägarandel som överstiger 20 % av kapitalet.
 - c) Med en andel i ledningen ska avses ett betydande inflytande över det närstående företags ledning.
 - d) En fysisk person, dennes maka/make och dennes anförvanter i upp- eller nedstigande led ska betraktas som en enda person.

Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av villkoren i leden a och b bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En skattebetalare som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.

Artikel 79

Justering av prissättningen vid förbindelser mellan närstående företag

När sådana villkor ställs upp eller påtvingas för förbindelser mellan närstående företag som skiljer sig från de villkor som skulle föreligga mellan oberoende företag, ska alla inkomster som i avsaknad av sådana villkor skulle tillfalla skattebetalaren men som på grund av dessa villkor inte tillfaller inbegripas i den skattebetalarens inkomster och beskattas i enlighet därmed.

KAPITEL XIV

REGLER MOT MISSBRUK

Artikel 80 *Allmän regel mot missbruk*

Artificiella transaktioner som utförs enbart för att undvika skatt ska ignoreras vid beräkningen av skattebasen.

Första stycket ska inte gälla verklig kommersiell verksamhet där skattebetalare kan välja mellan två eller flera möjliga transaktioner som får samma kommersiella resultat men medför olika skattepliktiga belopp.

Artikel 81 *Otillåtet avdrag för räntor*

1. Räntor som betalas till ett närstående företag med hemvist i ett tredjeland ska inte vara avdragsgilla om det inte finns något avtal om utbyte av upplysningar som är jämförbart med det system för utbyte av upplysningar på begäran som föreskrivs i direktiv 2011/16/EU och om ett av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Enligt det allmänna systemet i tredjelandet beskattas vinster med en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 40 % av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesats som gäller i medlemsstaterna.
 - b) Det närstående företaget omfattas av ett särskilt system i tredjelandet som möjliggör en avsevärt lägre beskattningsnivå än den som gäller enligt det allmänna systemet.
2. Med *räntor* ska avses inkomster av fordringar av alla slag, oavsett om de säkerställts genom inteckning i fast egendom eller ej och oavsett om de medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller ej, och i synnerhet inkomster av värdepapper och obligationer eller förlagslån, inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller förlagslån. Straffavgifter för försenade betalningar ska inte anses som räntor.
3. Trots vad som sägs i punkt 1 ska räntor som betalas till en enhet med hemvist i ett tredjeland med vilket det inte finns något avtal om utbyte av upplysningar som är jämförbart med det system för utbyte av upplysningar på begäran som föreskrivs i direktiv 2011/16/EU vara avdragsgilla till ett belopp som inte överskrider det belopp som skulle fastställas mellan oberoende företag, om ett av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Ränobeloppet inbegrips som inkomster i det närstående företags skattebas i enlighet med artikel 82.

- b) Räntorna betalas till ett företag vars huvudslag av aktier är föremål för regelbunden handel på en eller flera erkända fondbörser.
- c) Räntorna betalas till en enhet som i sitt hemvistland aktivt bedriver näringsverksamhet. Med detta avses en oberoende ekonomisk verksamhet som drivs i vinstintresse och där chefer och anställda utövar betydande ledningsfunktioner och bedriver betydande operativ verksamhet.

Artikel 82
Kontrollerade utländska företag

1. Skattebasen ska innefatta ej utdelade inkomster för en enhet med hemvist i ett tredjeland om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Skattebetalaren har själv eller tillsammans med sina närstående företag en direkt eller indirekt andel av rösterna som överstiger 50 %, eller äger mer än 50 % av enhetens kapital eller har rätt att motta mer än 50 % av enhetens vinst.
 - b) Enligt det allmänna systemet i tredjelandet beskattas vinster med en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 40 % av den genomsnittliga lagstadgade bolagsskattesats som gäller i medlemsstaterna, eller omfattas enheten av ett särskilt system som möjliggör en avsevärt lägre beskattningsnivå än den som gäller enligt det allmänna systemet.
 - c) Mer än 30 % av inkomsterna till enheten ingår i en eller flera av de kategorier som anges i punkt 3.
 - d) Enheten är inte ett företag vars huvudslag av aktier är föremål för regelbunden handel på en eller flera erkända fondbörser.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas när tredjelandet är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det finns ett avtal om utbyte av upplysningar som är jämförbart med det system för utbyte av upplysningar på begäran som föreskrivs i direktiv 2011/16/EU.
3. Vid tillämpning av punkt 1 c ska följande kategorier av inkomster beaktas, i de fall mer än 50 % av enhetens inkomstkategori härrör från transaktioner med skattebetalaren eller denne närstående företag:
 - a) Räntor eller andra inkomster som genereras av finansiella tillgångar.
 - b) Royaltyer eller andra inkomster som genereras av immateriella rättigheter.
 - c) Utdelningar och inkomster från avyttring av aktier.
 - d) Inkomster från lös egendom.
 - e) Inkomster från fast egendom, om skattebetalarens medlemsstat skulle ha rätt att beskatta inkomsterna enligt ett avtal som ingåtts med ett tredjeland.
 - f) Inkomster från försäkrings-, bank- och annan finansverksamhet.

Artikel 83
Beräkning

1. De inkomster som ska inbegripas i skattebasen ska beräknas enligt artiklarna 9–15. Förluster för den utländska enheten ska inte inbegripas i skattebasen utan överföras i ny räkning och beaktas vid tillämpning av artikel 82 under kommande år.
2. De inkomster som ska inbegripas i skattebasen ska stå i proportion till skattebetalarens andel i den utländska enhetens vinst.
3. Inkomsterna ska inbegripas för det beskattningsår under vilket den utländska enhetens beskattningsår löper ut.
4. Om den utländska enheten i ett senare skede delar ut vinst till skattebetalaren, ska de inkomster som tidigare inbegripits i skattebasen enligt artikel 82 dras av från skattebasen vid beräkning av skattebetalarens skatteskuld för den utdelade inkomsten.
5. Om skattebetalaren avyttrar sin andel i enheten, ska inkomsterna vid beräkningen av skattebetalarens skatteskuld för dessa inkomster reduceras med de ej utdelade belopp som redan har inbegripits i skattebasen.

KAPITEL XV

TRANSPARENTA ENHETER

Artikel 84

Regler för fördelning av inkomster för transparenta enheter mellan de skattebetalare som har andelar i enheterna

1. När en enhet betraktas som transparent i den medlemsstat där den är belägen ska en skattebetalare som har en andel i enheten inbegripa sin andel av enhetens inkomster i sin skattebas. Vid denna beräkning ska inkomsterna beräknas enligt reglerna i detta direktiv.
2. Transaktioner mellan en skattebetalare och enheten ska inte beaktas, i en utsträckning som motsvarar skattebetalarens andel av enheten. De inkomster för skattebetalaren som härrör från sådana transaktioner ska i enlighet därmed anses motsvara en andel av det belopp som skulle överenskommas mellan oberoende företag beräknat enligt armlängdsprincipen och motsvarande tredjeparters ägande av enheten.
3. Skattebetalaren ska ha rätt till befrielse från dubbelbeskattning i enlighet med artikel 76.1, 76.2, 76.3 och 76.5.

Artikel 85

Regler för fastställande av transparens i fråga om enheter i tredjeländer

När en enhet är belägen i ett tredjeland ska frågan huruvida den är transparent avgöras enligt lagstiftningen i skattebetalarens medlemsstat. Om minst två koncernföretag har en andel i samma enhet belägen i ett tredjeland, ska behandlingen av enheten fastställas genom en överenskommelse mellan berörda medlemsstater. Om det inte finns någon överenskommelse, ska huvudskattemyndigheten avgöra frågan.

KAPITEL XVI

FÖRDELNING AV DEN KONSOLIDERADE SKATTEBASEN

Artikel 86

Allmänna principer

1. Den konsoliderade skattebasen ska för varje beskattningsår fördelas mellan koncernföretagen enligt en fördelningsformel. Vid fastställandet av den tilldelade andelen för ett koncernföretag A ska följande formel användas, varvid faktorerna försäljning, arbetskraft och tillgångar ska få lika stor vikt:

$$\text{Andel A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Försäljning}^A}{\text{Försäljning}_{\text{Koncern}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Lönekostnader}^A}{\text{Lönekostnader}_{\text{Koncern}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Antal anställda}^A}{\text{Antal anställda}_{\text{Koncern}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Tillgångar}^A}{\text{Tillgångar}_{\text{Koncern}}} \right) * \text{Kons. skattebas}$$

2. Den konsoliderade skattebasen för en koncern ska bara fördelas när den är positiv.
3. Beräkningarna för fördelningen av den konsoliderade skattebasen ska utföras vid utgången av koncernens beskattningsår.
4. En period på 15 dagar eller fler under en kalendermånad ska betraktas som en hel månad.

Artikel 87

Skyddsklausul

Om huvudskattebetalaren eller en behörig myndighet anser att resultatet av fördelningen till ett koncernföretag inte ger en rättvisande bild av omfattningen av det företags affärsverksamhet, får som ett undantag till regeln i artikel 86 huvudskattebetalaren eller den berörda myndigheten begära att en alternativ metod används. Om, efter samråd mellan de behöriga myndigheterna och i tillämpliga fall diskussioner i enlighet med artikel 132, alla dessa myndigheter samtycker till den alternativa metoden, ska denna användas. Huvudskattemyndighetens medlemsstat ska informera kommissionen om den alternativa metod som används.

Artikel 88
Inträde i och utträde ur koncernen

När ett företag under ett beskattningsår träder in i eller ut ur en koncern, ska dess tilldelade andel beräknas proportionellt med hänsyn till det antal kalendermånader företaget ingick i koncernen under det beskattningsåret.

Artikel 89
Transparenta enheter

När en skattebetalare har en andel i en transparent enhet ska de faktorer som används vid beräkningen av dennes tilldelade andel inbegripa den transparenta enhetens försäljning, lönekostnader och tillgångar, i proportion till skattebetalarens andel av enhetens vinster och förluster.

Artikel 90
Sammansättning av arbetskraftsfaktorn

1. Arbetskraftsfaktorn ska till ena hälften bestå av ett koncernföretags totala lönekostnader i täljaren och koncernens totala lönekostnader i nämnaren, och till andra hälften av koncernföretagets antal anställda i täljaren och koncernens antal anställda i nämnaren. När en enskild anställd inbegrips i arbetskraftsfaktorn för ett koncernföretag ska lönekostnaden för den personen också hänföras till arbetskraftsfaktorn för det koncernföretaget.
2. Antalet anställda ska beräknas vid utgången av beskattningsåret.
3. Definitionen av begreppet ”anställd” ska bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där arbetet utförs.

Artikel 91
Fördelning av anställda och lönekostnader

1. Anställda ska inbegripas i arbetskraftsfaktorn för det koncernföretag som avlönar dem.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska i de fall anställda fysiskt utför sitt arbete under kontroll av ett annat koncernföretag än det som avlönar dem och under det förstnämnda koncernföretagets ansvar, ska dessa anställda och lönekostnaderna för dem inbegripas i arbetskraftsfaktorn för det förstnämnda koncernföretaget.

Denna regel ska bara tillämpas när följande villkor är uppfyllda:

- a) Denna typ av anställning varar kontinuerligt för en period av minst tre månader.
- b) Denna typ av anställda utgör minst 5 % av det totala antalet anställda för det koncernföretag som avlönar dem.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 ska begreppet ”anställda” innefatta personer som även om de inte är anställda direkt av ett koncernföretag ändå utför arbetsuppgifter som liknar de anställdas arbetsuppgifter.
4. Begreppet ”lönekostnader” ska innefatta löner, bonusar och alla andra ersättningar till anställda, inklusive relaterade pensionskostnader och sociala kostnader som bärs av arbetsgivaren.
5. Lönekostnaderna ska anses motsvara de utgifter för löner som arbetsgivaren behandlar som avdragsgilla under ett beskattningsår.

Artikel 92

Tillgångsfaktorns sammansättning

1. Tillgångsfaktorn ska utgöras av genomsnittsvärdet av alla materiella anläggningstillgångar som ägs, hyrs eller leasas av ett koncernföretag (täljaren) och genomsnittsvärdet för alla materiella anläggningstillgångar som ägs, hyrs eller leasas av koncernen (nämnaren).
2. Under de följande fem åren efter att en skattebetalare trätt in i en befintlig eller ny koncern ska i dennes tillgångsfaktor även ingå skattebetalarens totala kostnader för forskning, utveckling, marknadsföring och annonsering under de sex åren före det att denne trädde in i koncernen.

Artikel 93

Fördelning av tillgångar

1. En tillgång ska ingå i den ekonomiska ägarens tillgångsfaktor. Kan den ekonomiska ägaren inte fastställas ska tillgången ingå i den rättsliga ägarens tillgångsfaktor.
2. En tillgång som faktiskt inte används av den ekonomiska ägaren ska, trots vad som sägs i punkt 1, ingå i det koncernföretags faktor som faktiskt använder tillgången. Denna regel ska emellertid enbart gälla för tillgångar som utgör mer än 5 % av det skattemässiga värdet av det koncernföretags materiella anläggningstillgångar som faktiskt använder tillgången.
3. Förutom tillgångar som leasas mellan koncernföretag ska leasade tillgångar ingå i det koncernföretags tillgångsfaktor som är leasegivare eller leasetagare av tillgången. Detsamma ska gälla för hyrda tillgångar.

Artikel 94

Värdering

1. Mark och andra icke-avskrivningsbara materiella anläggningstillgångar ska värderas till anskaffningsvärdet.
2. En individuellt avskrivningsbar materiell anläggningstillgång ska värderas till genomsnittet av det skattemässiga värdet vid början och vid utgången av ett beskattningsår.

Om en individuell avskrivningsbar materiell anläggningstillgång, på grund av en eller flera koncerninterna transaktioner, inkluderas i ett koncernföretags tillgångsfaktor under kortare tid än ett beskattningsår ska värdet beräknas med avseende på antalet hela månader.

3. En grupp anläggningstillgångar ska värderas till genomsnittet av det skattemässiga värdet vid början och vid utgången av ett beskattningsår.
4. Om den som hyr eller leasar en tillgång inte är den ekonomiska ägaren ska hyrda eller leasade tillgångar värderas till åtta gånger nettoårshyran eller åtta gånger den årliga leaseingbetalningen netto efter avdrag för alla intäkter för andrahandsuthyrning eller leasing i andra hand.

Om ett koncernföretag hyr ut eller leasar en tillgång men inte är dess ekonomiska ägare ska den uthyrda eller leasade tillgångens värde beräknas till åtta gånger nettoårshyran eller åtta gånger den årliga leaseingbetalningen netto.

5. Om ett koncernföretag säljer en tillgång utanför koncernen efter en koncernintern överföring under samma eller föregående beskattningsår ska tillgången ingå i det överförande koncernföretagets tillgångsfaktor för perioden mellan den koncerninterna överföringen och försäljningen utanför koncernen. Detta gäller inte om de berörda koncernföretagen visar att den koncerninterna överföringen utförts av verkliga kommersiella skäl.

Artikel 95

Försäljningsfaktorns sammansättning

1. Försäljningsfaktorn ska bestå av ett koncernföretags totala försäljning (inkluderat fast driftsställe enligt artikel 70.2 andra stycket) som täljare och koncernens totala försäljning som nämnare.
2. Med försäljning avses inkomster från all försäljning av varor och allt tillhandahållande av tjänster efter avdrag för rabatter och returer, exklusive mervärdesskatt, andra skatter och avgifter. Undantagna intäkter, räntor, utdelningar, royaltier och inkomster från avyttring av anläggningstillgångar ska inte ingå i försäljningsfaktorn såvida det inte rör sig om intäkter som förvärvats inom ramen för den löpande verksamheten. Koncernintern försäljning av varor och koncerninternt tillhandahållande av tjänster ska inte ingå.
3. Försäljning ska värderas enligt artikel 22.

Artikel 96

Försäljning enligt destinationsort

1. Försäljning av varor ska ingå i försäljningsfaktorn för det koncernföretag som är beläget i den medlemsstat dit varorna slutgiltigt försänds eller transporteras till förvärvaren. Om denna plats inte kan fastställas ska försäljningen av varorna tilldelas det koncernföretag som är beläget i den medlemsstat där varorna senast lokaliserades.

2. Tillhandhållandet av tjänster ska ingå i försäljningsfaktorn för det koncernföretag som är beläget i den medlemsstat där tjänsterna fysiskt tillhandahålls.
3. Undantagna intäkter, räntor, utdelningar, royaltyer och inkomster från avyttring av tillgångar som ingår i försäljningsfaktorn ska tilldelas mottagaren.
4. Om det inte finns något koncernföretag i den medlemsstat dit varorna skickas eller där tjänsterna tillhandahålls, eller om varorna skickas till eller tjänsterna tillhandahålls i ett tredjeland ska försäljningen ingå i försäljningsfaktorn för alla koncernföretag i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktor.
5. Om det finns flera koncernföretag i den medlemsstat dit varorna skickas eller där tjänsterna tillhandahålls ska försäljningarna ingå i försäljningsfaktorn för alla koncernföretag som är belägna i den medlemsstaten i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktor.

Artikel 97
Regler för beräkning av faktorer

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning av faktorerna arbetskraft, tillgångar och försäljning, fördelningen av anställda och lönekostnader, tillgångar och försäljning till respektive faktor samt värderingen av tillgångar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 131.2.

Artikel 98
Finansinstitut

1. Följande enheter ska betraktas som finansinstitut:
 - a) Kreditinstitut som har fått auktorisation att bedriva verksamhet i unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG²⁰.
 - b) Enheter, med undantag för försäkringsföretag enligt artikel 99, som har finansiella tillgångar som uppgår till minst 80 % av deras totala anläggningstillgångar, värderade enligt bestämmelserna i det här direktivet.
2. Finansinstituts tillgångsfaktor ska inkludera 10 % av värdet av finansiella tillgångar, med undantag för ägarintressen och egna aktier. Finansiella tillgångar ska ingå i tillgångsfaktorn för det koncernföretag i vars bokföring de var registrerade när företaget blev koncernföretag.
3. Ett finansinstituts försäljningsfaktor ska inkludera 10 % av dess intäkter i form av räntor, avgifter, provisioner och intäkter från värdepapper efter avdrag för mervärdesskatt, andra skatter och avgifter. Vid tillämpning av artikel 96.2 ska, när det gäller ett lån med säkerhet, finansiella tjänster anses ha tillhandahållits i den medlemsstat där säkerheten är belägen eller, om den medlemsstaten inte kan fastställas, den medlemsstat i vilken säkerheten är registrerad. Övriga finansiella tjänster ska anses ha tillhandahållits i den medlemsstat där låntagaren eller den

²⁰ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

person som betalar avgifter, provisioner eller andra intäkter befinner sig. Om låntagaren eller den person som betalar avgifter, provisioner eller andra intäkter inte kan fastställas eller om den medlemsstat där säkerheten är belägen eller registrerad inte kan fastställas ska försäljningarna tilldelas alla koncernföretag i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktor.

Artikel 99 *Försäkringsföretag*

1. Begreppet *försäkringsföretag* ska avse de företag som har fått auktorisation att bedriva verksamhet i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 73/239/EEG när det gäller direkt försäkring annan än livförsäkring, direktiv 2002/83/EG när det gäller livförsäkring samt direktiv 2005/68/EG när det gäller återförsäkring.
2. Tillgångsfaktorn för försäkringsföretag ska inkludera 10 % av värdet av finansiella tillgångar enligt artikel 98.2.
3. Försäkringsföretags försäljningsfaktor ska inkludera 10 % av alla premieintäkter, efter avdrag för återförsäkring, för delad avkastning på placeringstillgångar överförd från den icke-tekniska redovisningen, övriga tekniska intäkter, efter avdrag för återförsäkring, intäkter från investeringar, avgifter och provisioner, med undantag för mervärdesskatt, andra skatter och avgifter. Vid tillämpning av artikel 96.2 ska försäkringstjänster anses tillhandahållas i försäkringstagarens medlemsstat. Övrig försäljning ska tilldelas alla koncernföretag i förhållande till deras arbetskrafts- och tillgångsfaktor.

Artikel 100 *Olja och gas*

Trots vad som sägs i artikel 96.1, 96.2 och 96.3 ska ett koncernföretags försäljning vars verksamhet i huvudsak bedrivs inom området prospektering eller produktion av olja eller gas tilldelas koncernföretaget i den medlemsstat där oljan eller gasen utvinns eller produceras.

Om det inte finns något koncernföretag i den medlemsstat där oljan och gasen prospekteras eller produceras eller om prospekteringen eller produktionen sker i ett tredjeland där det koncernföretag som utför prospekteringen eller produktionen av oljan eller gasen inte har ett fast driftsställe, ska försäljningen trots vad som sägs i artikel 96.4 och 96.5, tilldelas det koncernföretaget.

Artikel 101 *Sjöfart, transport på inre vattenvägar och lufttransport*

Intäkter, utgifter och andra avdragsgilla poster för ett koncernföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att utföra sjö- eller lufttransporter i internationell trafik eller bedriva sjöfart på inre vattenvägar, ska inte fördelas enligt formeln i artikel 86 utan ska tilldelas det koncernföretaget. Fördelningsnyckeln ska inte tillämpas på ett sådant koncernföretag.

Artikel 102
Poster som kan dras av mot den tilldelade andelen

Den tilldelade andelen ska justeras med följande poster:

- a) Förluster som inte dragits av och som skattebetalaren ådragit sig innan denne trädde in i det system som föreskrivs i detta direktiv, enligt artikel 64.
- b) Förluster som inte dragits av och som koncernen ådragit sig, enligt artikel 64 jämförd med artikel 66 b och artikel 71.
- c) Belopp som avser avyttring av anläggningstillgångar enligt artikel 61, intäkter och utgifter för långfristiga kontrakt enligt artikel 62 och framtida utgifter enligt artikel 63.
- d) När det gäller försäkringsföretag, frivilliga tekniska avsättningar enligt artikel 30 c.
- e) Skatter som förtecknas i bilaga III då avdrag föreskrivs enligt nationell lagstiftning.

Artikel 103
Skatteskuld

Skatteskulden för ett koncernföretag ska fastställas genom att den nationella skattesatsen tillämpas på koncernföretagets tilldelade andel, justerad enligt artikel 102 och reducerad med de avdrag som avses i artikel 76.

KAPITEL XVII

FÖRVALTNING OCH FÖRFARANDEN

Artikel 104
Meddelande om att ingå i systemet

1. En enskild skattebetalare väljer det system som föreskrivs i detta direktiv genom anmälan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där skattebetalaren har hemvist eller, när det gäller ett fast driftsställe som tillhör en skattebetalare utan hemvist, där driftsstället är beläget. När det gäller en koncern ska huvudskattebetalaren göra anmälan till huvudskattemyndigheten för koncernens räkning.

Sådan anmälan ska göras minst tre månader före det att det beskattningsår inleds under vilket skattebetalaren eller koncernen önskar börja tillämpa systemet.

2. Meddelandet om att ingå i systemet ska omfatta samtliga koncernföretag. Rederier som omfattas av en särskild skatteordning kan undantas från koncernen.
3. Huvudskattemyndigheten ska omedelbart vidarebefordra meddelandet om att ingå i systemet till behöriga myndigheter i alla medlemsstater där koncernföretag har hemvist eller är etablerade. De behöriga myndigheterna kan, inom en månad efter att

meddelandet vidarebefordrats, till huvudskattemyndigheten lämna synpunkter och relevanta upplysningar när det gäller giltigheten för och omfattningen av meddelandet om att ingå i systemet.

Artikel 105

Tidsperiod under vilken en koncern tillämpar systemet (bindningstid)

1. När meddelandet om att ingå i systemet godkänts ska en enskild skattebetalare eller en koncern under fem beskattningsår tillämpa det system som föreskrivs i detta direktiv. Då den första bindningstiden löpt ut ska den enskilde skattebetalaren eller koncernen fortsätta att tillämpa systemet under bindningstider på tre beskattningsår såvida inte anmälan görs om att tillämpningen upphör. En anmälan om att tillämpningen upphör kan göras av skattebetalaren till behörig myndighet eller, om det rör sig om en koncern, av huvudskattebetalaren till huvudskattemyndigheten under de tre månaderna före det att den första eller efterföljande bindningstiden löper ut.
2. Koncernens bindningstid ska inte påverkas av att en skattebetalare eller en skattebetalare utanför systemet träder in i en koncern. Om en koncern träder in i en annan koncern eller två eller flera koncerner fusioneras ska den utvidgade koncernen fortsätta att tillämpa systemet till och med det att koncernens sista bindningstid löpt ut, såvida exceptionella omständigheter inte motiverar en kortare tidsperiod.
3. Om en skattebetalare träder ut ur en koncern eller om en koncern upphör ska skattebetalaren eller skattebetalarna fortsätta att tillämpa systemet under koncernens återstående bindningstid.

Artikel 106

Information i meddelandet om att ingå i systemet

Följande uppgifter ska ingå i meddelandet:

- a) Skattebetalarens eller koncernföretagens identitet.
- b) När det gäller en koncern – bevis på att kriterierna i artiklarna 54 och 55 uppfylls.
- c) Eventuella närstående företags identitet enligt artikel 78.
- d) Skattebetalarnas rättsliga form, säte och plats för den verkliga ledningen.
- e) Tillämpligt beskattningsår.

Kommissionen kan anta en akt som fastställer ett standardformulär för meddelandet om att ingå i systemet. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 131.2.

Artikel 107
Kontroll av meddelandet om att ingå i systemet

1. Den behöriga myndighet till vilken meddelandet om att ingå i systemet lämnas ska, på grundval av de upplysningar som anges i meddelandet, fastställa huruvida koncernen uppfyller kraven i detta direktiv. Om inte meddelandet avslås inom tre månader efter att det tagits emot ska det betraktas som godkänt.
2. Om det vid en senare tidpunkt konstateras att den inlämnade förteckningen över koncernföretag är felaktig ska detta inte leda till att meddelandet om att ingå i systemet ogiltigförklaras, förutsatt att skattebetalaren lämnat alla nödvändiga upplysningar enligt artikel 106. Meddelandet ska korrigeras och alla nödvändiga åtgärder ska vidtas från och med början av det beskattningsår då detta konstaterande gjordes. Om inte alla nödvändiga upplysningar lämnats kan huvudskattemyndigheten, i samförstånd med övriga berörda behöriga myndigheter, ogiltigförklara det ursprungliga meddelandet om att ingå i systemet.

Artikel 108
Beskattningsår

1. Samma beskattningsår ska gälla för samtliga koncernföretag.
2. En skattebetalare ska under det år som denne träder in i en befintlig koncern anpassa sitt beskattningsår till koncernens beskattningsår. Skattebetalarens tilldelade andel för beskattningsåret ska beräknas proportionellt med beaktande av det antal kalendermånader under vilka företaget tillhört koncernen.
3. Skattebetalarens tilldelade andel för det år under vilket denne träder ut ur koncernen ska beräknas proportionellt med beaktande av det antal kalendermånader under vilka företaget tillhört koncernen.
4. Enskilda skattebetalare som träder in i en koncern ska behandlas som om deras beskattningsår avslutades dagen före det att de trädde in i koncernen.

Artikel 109
Självdeklaration

1. En enskild skattebetalare ska lämna in självdeklaration till behörig myndighet.

Huvudskattebetalaren ska för en koncerns räkning lämna in en konsoliderad självdeklaration till huvudskattemyndigheten.
2. Självdeklarationen ska betraktas som en beräkning av varje enskilt koncernföretags skatteskuld. Om en medlemsstats lagstiftning föreskriver att en självdeklaration har rättslig kraft som taxeringsunderlag och ska behandlas som ett instrument för att driva in skattefordringar ska en konsoliderad självdeklaration ha samma verkan i fråga om ett koncernföretag som är skattskyldigt i den medlemsstaten.
3. Om den konsoliderade självdeklarationen inte har rättslig kraft som taxeringsunderlag för att driva in skattefordringar kan en medlemsstats behöriga

myndigheter utfärda ett nationellt instrument som kan tillämpas i medlemsstaten på ett koncernföretag som har hemvist eller är etablerat i den medlemsstaten. Ett sådant instrument ska innehålla de upplysningar som finns i det koncernföretagets konsoliderade självdeklaration. Överklaganden ska enbart kunna göras på formella grunder och inte vad gäller själva taxeringsbeslutet. Den berörda medlemsstatens lagstiftning ska tillämpas vid förfarandet.

4. Om ett fast driftsställe anses existera enligt artikel 61 tredje stycket, ska huvudskattebetalaren bära ansvaret för alla förfarandemässiga skyldigheter som avser beskattningen av ett sådant fast driftsställe.
5. En enskild skattebetalares självdeklaration ska lämnas in inom den tidsfrist som föreskrivs i den medlemsstats lagstiftning där skattebetalaren har hemvist eller där denne har ett fast driftsställe. Den konsoliderade självdeklarationen ska lämnas inom nio månader efter det att beskattningsåret löpt ut.

Artikel 110
Självdeklarationens innehåll

1. En enskild skattebetalares självdeklaration ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Skattebetalarens identitet.
 - b) Det beskattningsår som självdeklarationen avser.
 - c) Beräkning av skattebasen.
 - d) Eventuella närstående företags identitet enligt artikel 78.
2. En konsoliderad självdeklaration ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Huvudskattebetalarens identitet.
 - b) Samtliga koncernföretags identitet.
 - c) Eventuella närstående företags identitet enligt artikel 78.
 - d) Det beskattningsår som självdeklarationen avser.
 - e) Beräkning av skattebasen för varje enskilt koncernföretag.
 - f) Beräkning av den konsoliderade skattebasen.
 - g) Beräkning av den tilldelade andelen för varje enskilt koncernföretag.
 - h) Beräkning av skatteskulden för varje enskilt koncernföretag.

Artikel 111
Meddelande om fel i självdeklaration

Huvudskattebetalaren ska till huvudskattemyndigheten anmäla fel i den konsoliderade självdeklarationen. Huvudskattemyndigheten ska vid behov utfärda ett ändrat taxeringsbeslut enligt artikel 114.3.

Artikel 112
Underlåtelse att lämna in självdeklaration

Om en huvudskattebetalare inte lämnar in en konsoliderad självdeklaration ska huvudskattemyndigheten inom tre månader utfärda ett taxeringsbeslut som grundar sig på en uppskattning, med beaktande av tillgängliga upplysningar. Huvudskattebetalaren får överklaga ett sådant taxeringsbeslut.

Artikel 113
Regler för elektronisk inlämning, självdeklarationer och styrkande handlingar

Kommissionen får anta akter som fastställer regler för elektronisk inlämning, formulär för självdeklarationer och konsoliderade självdeklarationer samt nödvändiga styrkande handlingar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 131.2.

Artikel 114
Ändrat taxeringsbeslut

1. När det gäller enskilda skattebetalares självdeklaration ska revisioner och taxeringar göras enligt den medlemsstats lagstiftning där skattebetalaren har hemvist eller ett fast driftsställe.
2. Huvudskattemyndigheten ska kontrollera att den konsoliderade självdeklarationen har upprättats i enlighet med artikel 110.2.
3. Huvudskattemyndigheten får utfärda ett ändrat taxeringsbeslut senast tre år efter sista inlämningsdagen för den konsoliderade självdeklarationen eller, om ingen självdeklaration inlämnats före den dagen, senast tre år efter det att ett taxeringsbeslut utfärdats i enlighet med artikel 112.

Ett ändrat taxeringsbeslut får utfärdas enbart en gång under en tolv månadersperiod.

4. Punkt 3 ska inte tillämpas om ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas enligt domstolsbeslut fattat i huvudskattemyndighetens medlemsstat i enlighet med artikel 123 eller genom ömsesidig överenskommelse eller skiljedomsförfarande med tredjeland. Ändrade taxeringsbeslut ska utfärdas inom tolv månader efter ett domstolsbeslut som fattats i huvudskattemyndighetens medlemsstat eller efter slutförandet av förfarandet.
5. Trots vad som sägs i punkt 3 kan ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas inom sex år efter sista inlämningsdagen för en konsoliderad självdeklaration om detta motiveras av att

skattebetalaren begått ett uppsåtligt fel eller varit grovt vårdslös, eller inom tolv år om felaktigheten är föremål för ett straffrättsligt förfarande. Ett ändrat taxeringsbeslut ska utfärdas inom tolv månader efter det att felaktigheten konstaterats såvida en längre tidsperiod inte är objektivt sett motiverad av ett behov av att utföra ytterligare undersökningar eller utredningar. Sådana ändrade beslut ska enbart avse själva felaktigheten.

6. Huvudskattemyndigheten ska innan ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas samråda med behöriga myndigheter i de medlemsstater där koncernföretaget har hemvist eller är etablerat. Myndigheterna kan lämna synpunkter inom en månad.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ett koncernföretag har hemvist eller är etablerat kan begära att huvudskattemyndigheten utfärdar ett ändrat taxeringsbeslut. Om inget ändrat taxeringsbeslut utfärdas inom tre månader ska detta tolkas som ett avslag.

7. Ett ändrat taxeringsbeslut ska inte utfärdas för att justera den konsoliderade skattebasen om skillnaden mellan den deklarerade inkomsten och den korrigerade inkomsten inte uppgår till minst 5 000 euro eller 1 % av den konsoliderade skattebasen.

Ett ändrat taxeringsbeslut ska inte utfärdas för att justera beräkningen av tilldelade andelar om den totala tilldelade andelen för de koncernföretag som har hemvist eller är etablerade i en medlemsstat kommer att justeras med mindre än 0,5 %.

Artikel 115 Central databas

Konsoliderade självdeklarationer och styrkande handlingar som lämnas av huvudskattebetalare ska lagras i en central databas som alla behöriga myndigheter har tillgång till. Den centrala databasen ska uppdateras fortlöpande med alla ytterligare upplysningar, handlingar, beslut och meddelanden som huvudskattemyndigheten utfärdar.

Artikel 116 Hur huvudskattebetalaren utses

En huvudskattebetalare som utses i enlighet med artikel 4.6 får inte ändras i efterhand. Om huvudskattebetalaren inte längre uppfyller kraven i artikel 4.6 ska dock en ny huvudskattebetalare utses av koncernen.

Under exceptionella omständigheter kan behöriga skattemyndigheter i de medlemsstater där ett koncernföretag har hemvist eller ett fast driftsställe, inom sex månader från ett meddelande om att ingå i systemet eller efter en omstrukturering som omfattar huvudskattebetalaren, besluta genom gemensam överenskommelse att en annan skattebetalare än den skattebetalare som utsetts av koncernen ska vara huvudskattebetalare.

Artikel 117
Bokföring

En enskild skattebetalare och varje koncernföretag, om det gäller en koncern, ska hålla bokföring och bevara styrkande handlingar i tillräcklig utsträckning för att detta direktiv ska kunna genomföras på ett korrekt sätt och för att revisioner ska kunna utföras.

Artikel 118
Tillhandahållande av upplysningar till behöriga myndigheter

En skattebetalare ska på begäran av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne har hemvist eller ett fast driftsställe tillhandahålla alla upplysningar som är nödvändiga för att fastställa skattebetalarens skatteskuld. Huvudskattebetalaren ska på begäran av huvudskattemyndigheten tillhandahålla alla upplysningar som är nödvändiga för att fastställa den konsoliderade skattebasen eller ett koncernföretags skatteskuld.

Artikel 119
Begäran om yttrande från behörig myndighet

1. En skattebetalare kan begära ett yttrande från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där denne har hemvist eller ett fast driftsställe beträffande tillämpningen av detta direktiv när det gäller särskilda transaktioner eller en hel serie med transaktioner som ska utföras. En skattebetalare kan även begära ett yttrande i fråga om en koncerns föreslagna sammansättning. Den behöriga myndigheten ska vidta alla möjliga åtgärder för att inom rimlig tid svara på denna begäran.

Yttrandet från den behöriga myndigheten ska vara bindande, förutsatt att alla relevanta upplysningar om den planerade transaktionen eller den planerade serien med transaktioner tillhandahållits, såvida inte domstolarna i huvudskattemyndighetens medlemsstat senare beslutar något annat enligt artikel 123. Skattebetalaren kan agera enligt egen uppfattning om denne inte är ense med yttrandet men måste i så fall uppmärksamma detta faktum i sin självdeklaration eller konsoliderade självdeklaration.

2. Om två eller flera koncernföretag i olika medlemsstater är direkt inblandade i en särskild transaktion eller en hel serie med transaktioner, eller om begäran avser ett förslag till en koncerns sammansättning, ska de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater enas om ett gemensamt yttrande.

Artikel 120
Kommunikation mellan behöriga myndigheter

1. Information som tillhandahålls i enlighet med detta direktiv ska i möjligaste mån lämnas på elektronisk väg med hjälp av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI).
2. Om en behörig myndighet får en begäran om samarbete eller utbyte av upplysningar om ett koncernföretag, i enlighet med direktiv 2011/16/EU, ska svar ges inom tre månader efter att begäran erhållits.

Artikel 121
Sekretessklausul

1. Alla upplysningar som en medlemsstat får kännedom om enligt detta direktiv ska hållas hemliga i den medlemsstaten på samma sätt som upplysningar som tagits emot enligt landets egen lagstiftning. Under alla omständigheter ska följande gälla för sådana upplysningar:
 - a) De får göras tillgängliga endast för dem som direkt medverkar i taxeringsarbetet eller den administrativa kontrollen härav.
 - b) De får därutöver yppas endast i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav och bara till dem som direkt medverkar i sådana förfaranden; sådana upplysningar får dock yppas under offentliga förhör eller i domar, om den medlemsstats behöriga myndighet som tillhandahåller upplysningarna inte reser några invändningar.
 - c) De får under inga omständigheter användas för annat än skatteändamål eller i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav.

Medlemsstaterna får därutöver föreskriva att de upplysningar som avses i första stycket får användas för att fastställa andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 2008/55/EG²¹.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får den medlemsstats behöriga myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåta att dessa används för andra ändamål i den stat som begär dem, om de enligt lagstiftningen i den upplysande staten under liknande omständigheter skulle få användas i den upplysande staten för liknande ändamål.

Artikel 122
Revision

1. Huvudskattemyndigheten kan inleda och samordna revisioner av koncernföretag. En revision kan även inledas på begäran av en behörig myndighet.

Huvudskattemyndigheten och övriga berörda behöriga myndigheter ska gemensamt besluta om omfattningen av och innehållet i en revision och vilka koncernföretag som ska granskas.
2. Revisionen ska genomföras i enlighet med gällande lagstiftning i den medlemsstat där revisionen genomförs, med nödvändiga anpassningar för att detta direktiv ska kunna tillämpas på rätt sätt.
3. Huvudskattemyndigheten ska sammanställa resultaten av samtliga revisioner.

²¹ EUT L 150, 10.6.2008, s. 28.

Artikel 123
Oenighet mellan medlemsstater

1. Om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett koncernföretag har hemvist eller ett fast driftställe inte är införstådd med ett beslut som huvudskattemyndigheten fattat enligt artikel 107 eller artikel 114.3, 114.5 och 114.6 andra stycket, kan myndigheten överklaga det beslutet hos domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat inom tre månader.
2. När det gäller överklaganden av ett beslut som fattats av huvudskattemyndigheten ska den behöriga myndigheten ha samma processuella rättigheter som en skattebetalare enligt gällande lagstiftning i den medlemsstaten.

Artikel 124
Överklaganden

1. En huvudskattebetalare kan överklaga följande:
 - a) Ett beslut om att avslå ett meddelande om att ingå i systemet.
 - b) En begäran om att tillhandahålla handlingar eller upplysningar.
 - c) Ett ändrat taxeringsbeslut.
 - d) Ett taxeringsbeslut till följd av att en konsoliderad självdeklaration inte inlämnats.Ett överklagande ska göras inom 60 dagar från det att den handling som överklagas erhållits.
2. Ett överklagande ska inte hindra verkställigheten av skattebetalarens skatteskuld.
3. Trots vad som sägs i artikel 114.3 kan ett ändrat taxeringsbeslut utfärdas för att ge verkställighet åt resultatet av ett överklagande.

Artikel 125
Administrativa överklaganden

1. Överklaganden av ändrade taxeringsbeslut eller taxeringsbeslut som fattats enligt artikel 112 ska handläggas av ett administrativt organ som är behörigt att behandla överklaganden i första instans enligt lagstiftningen i huvudskattemyndighetens medlemsstat. Om det inte finns något sådant behörigt administrativt organ i den medlemsstaten kan huvudskattebetalaren överklaga direkt hos domstol.
2. Huvudskattemyndigheten ska när den lämnar inlagor till det administrativa organet agera i nära samråd med övriga behöriga myndigheter.
3. Ett administrativt organ kan vid behov begära att huvudskattebetalaren och huvudskattemyndigheten lämnar styrkande handlingar beträffande koncernföretags eller andra närstående företags skattefrågor eller andra berörda medlemsstaters

lagstiftning och praxis. Behöriga myndigheter i berörda övriga medlemsstater ska på alla sätt bistå huvudskattemyndigheten.

4. Om det administrativa organet ändrar huvudskattemyndighetens beslut ska det ändrade beslutet ersätta det tidigare beslutet och betraktas som huvudskattemyndighetens beslut.
5. Det administrativa organet ska inom sex månader fatta beslut om överklagandet. Om inget beslut mottas av huvudskattebetalaren inom den tidsperioden ska huvudskattemyndighetens beslut anses vara bekräftat.
6. Om ett beslut bekräftats eller ändrats ska huvudskattebetalaren ha rätt att överklaga direkt hos domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat inom 60 dagar efter att beslutet från det administrativa överklagandeorganet mottagits.
7. Om beslutet upphävs ska det administrativa organet överlämna ärendet till huvudskattemyndigheten som ska fatta ett nytt beslut inom 60 dagar från och med den dag då det administrativa organets beslut delgavs myndigheten. Huvudskattebetalaren kan överklaga ett sådant nytt beslut antingen enligt punkt 1 eller direkt hos domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat inom 60 dagar från det att beslutet mottogs. Om huvudskattemyndigheten inte fattar något nytt beslut inom 60 dagar kan huvudskattebetalaren överklaga huvudskattemyndighetens ursprungliga beslut hos domstol i huvudskattemyndighetens medlemsstat.

Artikel 126

Överklaganden hos domstol

1. Överklaganden hos domstol av en huvudskattemyndighets beslut ska regleras av gällande lagstiftning i huvudskattemyndighetens medlemsstat, om inte annat sägs i punkt 3.
2. Huvudskattemyndigheten ska när den lämnar inlagor till domstolen agera i nära samråd med övriga behöriga myndigheter.
3. En nationell domstol kan vid behov begära att huvudskattebetalaren och huvudskattemyndigheten lämnar styrkande handlingar beträffande koncernföretags eller andra närstående företags skattefrågor eller andra berörda medlemsstaters lagstiftning och praxis. Behöriga myndigheter i berörda övriga medlemsstater ska på alla sätt bistå huvudskattemyndigheten.

KAPITEL XVIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 127

Delegering

1. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 2, 14, 34 och 42 ska tills vidare överlätas till kommissionen.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den anmäla det till rådet.
3. Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter ska gälla på de villkor som fastställs i artiklarna 128, 129 och 130.

Artikel 128
Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 2, 14, 34 och 42 kan när som helst återkallas av rådet.
2. Beslutet om återkallande ska avsluta delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får omedelbart verkan, eller på en senare angiven dag. Beslutet ska inte påverka giltigheten av sådana delegerade akter som redan trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 129
Invändning mot delegerade akter

1. Rådet får invända mot en delegerad akt inom tre månader från delgivningsdagen.
2. Om rådet vid utgången av denna period inte har invänt mot den delegerade akten ska akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i denna.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om rådet har underrättat kommissionen om att det inte avser att göra invändningar.

3. Om rådet invänder mot en delegerad akt, ska denna inte träda i kraft. Rådet ska ange skälen till sina invändningar mot den delegerade akten.

Artikel 130
Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter, invändningar mot dessa eller återkallandet från rådets sida av en delegering av befogenheter.

Artikel 131
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011²².
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

²² EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Artikel 132
Samråd om artikel 87

Den kommitté som inrättats enligt artikel 131 kan i ett givet fall även diskutera tillämpningen av artikel 87.

Artikel 133
Översyn

Kommissionen ska fem år efter att detta direktiv trätt i kraft se över hur det genomförts och rapportera till rådet om hur det fungerar. Rapporten ska framför allt innehålla en analys av effekterna av den mekanism som inrättas enligt kapitel XVI i detta direktiv om fördelningen av skattebaserna mellan medlemsstaterna.

Artikel 134
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [datum] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [...].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 135
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den [...] dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 136
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGOR

BILAGA I

- a) Europabolag eller Societas Europaea (SE-bolag), enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (SE)²³ och rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 om komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande²⁴,
- b) Europeiska kooperativa föreningar (SCE), enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar)²⁵ och rådets direktiv 2003/72/EG av den 22 juli 2003 om komplettering av stadgan för europeiska kooperativa föreningar med avseende på arbetstagarinflytande²⁶,
- c) Bolag i belgisk rätt som kallas ”société anonyme”/”naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions”/ ”commanditaire vennootschap op aandelen”, ”société privée à responsabilité limitée”/”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, ”société coopérative à responsabilité limitée”/”coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” eller ”société coopérative à responsabilité illimitée”/”coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, ”société en nom collectif”/”vennootschap onder firma”, ”société en commandite simple”/”gewone commanditaire vennootschap” och offentliga företag som antagit någon av de ovan nämnda associationsformerna samt andra bolag som bildats i enlighet med belgisk rätt och som omfattas av belgisk bolagsskatt.
- d) Bolag i bulgarisk rätt som kallas ”събирателното дружество”, ”командитното дружество”, ”дружеството с ограничена отговорност”, ”акционерното дружество”, ”командитното дружество с акции”, ”кооперации”, ”кооперативни съюзи” och ”държавни предприятия” som bildats i enlighet med bulgarisk rätt och som bedriver kommersiell verksamhet.
- e) Bolag i tjeckisk rätt som kallas ”akciová společnost”, ”společnost s ručením omezeným”, ”veřejná obchodní společnost”, ”komanditní společnost” och ”družstvo”;
- f) Bolag i dansk rätt som kallas ”aktieselskab” eller ”anpartsselskab”. Andra enligt bolagsskattelagen skattepliktiga bolag, i den utsträckning deras beskattningsbara inkomst beräknas och beskattas enligt de allmänna skatterättsliga bestämmelserna för ”aktieselskaber”.
- g) Bolag i tysk rätt som kallas ”Aktiengesellschaft”, ”Kommanditgesellschaft auf Aktien”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft” eller ”Betrieb

²³ EGT L 294, 10.11.2001, s. 1.

²⁴ EGT L 294, 10.11.2001, s. 22.

²⁵ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1.

²⁶ EUT L 207, 18.8.2003, s. 25.

gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, samt andra bolag som bildats i enlighet med tysk rätt och som omfattas av tysk bolagsskatt.

- h) Bolag i estnisk rätt som kallas ”täisühing”, ”usaldusühing”, ”osaühing”, ”aktsiaselts” och ”tulundusühistu”.
- i) Bolag i grekisk rätt som kallas ”ανώνυμη εταιρεία” och ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”.
- j) Bolag i spansk rätt som kallas ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones” eller ”sociedad de responsabilidad limitada” samt offentligrättsliga organ som fungerar enligt civilrättsliga regler.
- k) Bolag enligt fransk rätt som kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société par actions simplifiée”, ”société d'assurance mutuelle”, ”caisse d'épargne et de prévoyance”, ”société civile”, som automatiskt omfattas av bolagsskatt, ”coopérative” eller ”union de coopératives”, industriella och affärsdrivande offentliga organ och företag samt andra bolag som bildats i enlighet med fransk rätt och som omfattas av fransk bolagsskatt.
- l) Bolag som bildats enligt irländsk rätt eller som i irländsk rätt betraktas som bestående bolag, organ som registrerats enligt Industrial and Provident Societies Act, ”building societies” som bildats enligt Building Societies Acts samt ”trustee savings banks” i den mening som avses i Trustee Savings Banks Act från 1989.
- m) Bolag i italiensk rätt som kallas ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata”, ”società cooperativa” eller ”società di mutua assicurazione” samt privata och offentliga organ vars verksamhet helt eller huvudsakligen är av kommersiell karaktär.
- n) Bolag i cypriotisk rätt som kallas “εταιρείες” enligt definitionen i inkomstskattelagstiftningen.
- o) Bolag i lettisk rätt som kallas ”akciju sabiedrība” och ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”.
- p) Bolag som bildats enligt litauisk rätt.
- q) Bolag i luxemburgsk rätt som kallas ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée”, ”société coopérative”, ”société coopérative organisée comme une société anonyme”, ”association d'assurances mutuelles”, ”association d'épargne-pension” eller ”entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” samt andra bolag som bildats i enlighet med luxemburgsk rätt och som omfattas av luxemburgsk bolagsskatt.
- r) Bolag i ungersk rätt som kallas ”közkereseti társaság”, ”betéti társaság”, ”közös vállalat”, ”korlátolt felelősségű társaság”, ”részvénytársaság”, ”egyesülés”, ”közhasznú társaság” och ”szövetkezet”;

- s) Bolag i maltesisk rätt som kallas "Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata" och "Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet".
- t) Bolag i nederländsk rätt som kallas "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "coöperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op coöperatieve grondslag" eller "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt" samt andra bolag som bildats i enlighet med nederländsk rätt och som omfattas av nederländsk bolagsskatt.
- u) Bolag i österrikisk rätt som kallas "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betrieb gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts" eller "Sparkasse" samt andra bolag som bildats i enlighet med österrikisk rätt och som omfattas av österrikisk bolagsskatt.
- v) Bolag i polsk rätt som kallas "spółka akcyjna", "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością", "spółdzielnia" och "przedsiębiorstwo państwowe".
- w) Handelsföretag eller de bolag som är bildade enligt civillagstiftning och som har handelsföretagsform samt kooperativa och offentliga företag, vilka är bildade i enlighet med portugisisk rätt.
- x) Bolag i rumänsk rätt som kallas "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni" och "societăți cu răspundere limitată".
- y) Bolag i slovensk rätt som kallas "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo" och "družba z neomejeno odgovornostjo",
- z) Bolag i slovakisk rätt som kallas "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť" och "družstvo".
- aa) Bolag i finsk rätt som kallas "osakeyhtiö"/"aktiebolag", "osuuskunta"/"andelslag", "säästöpankki"/"sparbank" eller "vakuutusyhtiö"/"försäkringsbolag".
- bb) Bolag i svensk rätt som kallas "aktiebolag", "försäkringsaktiebolag", "ekonomiska föreningar", "sparbanker" eller "ömsesidiga försäkringsbolag".
- cc) Bolag som bildats enligt brittisk rätt.

BILAGA II

België/ Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

BILAGA III

Förteckning över icke-avdragsgilla skatter enligt artikel 14

België/ Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Inga

Česká republika

Inga

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbesteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Inga

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Inga

Lietuva

Inga

Luxemburg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparüzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Inga

România

None

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Inga

Suomi/Finland

Inga

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad påverkan på anslag av administrativ karaktär*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Anslaget inverkan på intäkterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagens eller initiativets beteckning

Lagstiftningsförslag om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁷

Skattepolitik (berörda politikområden i den verksamhetsbaserade budgeteringen – ABB05)

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Förslaget/initiativet avser **en ny åtgärd**

Förslaget/initiativet avser **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**²⁸

Förslaget/initiativet avser **tidsmässig förlängning av en befintlig åtgärd**

Förslaget/initiativet avser **en tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny**

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen kommer att ge en nystart för den inre marknaden och flaggskeppsinitiativet för industripolitik i Europa 2020-strategin och bidra till att genomföra de breda målen i unionens industripolitik enligt Europa 2020-strategin.

Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen är en skattepolitisk åtgärd som ska förenkla skattereglerna, minska kostnaderna för att efterleva reglerna och undanröja skattehindren för företag som bedriver verksamhet över gränserna.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr.

Mål 2: Minska administrativa kostnader och avlägsna skattehinder inom den inre marknaden

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

²⁷ ABM (Activity-Based Management) Verksamhetsbaserad förvaltning. ABB (Activity-Based Budgeting) Verksamhetsbaserad budgetering.

²⁸ Enligt vad som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Erbjuda företag valmöjligheten att tillämpa ett gemensamt skattesystem inom unionen (en gemensam och konsoliderad skattebas för att fastställa bolagsvinster)

Införa en enda kontaktpunkt för skattedeklarationer och taxering

Tillåta gränsöverskridande förlustutjämning

Minska kraven på att följa reglerna om internprissättning

Minska förekomsten av dubbelbeskattning eller överdriven beskattning

Minska företagens möjligheter till otillbörlig eller oavsiktlig skatteplanering genom parallell tillämpning av de 27 bolagsskattesystemen i unionen.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Fullständigt och korrekt genomförande från medlemsstaternas sida av direktivet om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas

Korrekt tillämpning i praktiken av bestämmelserna om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Antagande av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen enligt kommissionens arbetsprogram för 2011 (som ett flaggskeppsinitiativ) och enligt den tidsplan som publiceras i färdplanen den 31 mars 2011.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas i 27 medlemsländer kan inte ske genom unilaterala (inhemska) eller bilaterala (gränsöverskridande) åtgärder och arrangemang mellan medlemsstaterna.

1.5.3. Lärdomar av tidigare erfarenheter

Införandet av en samlad och komplex uppsättning regler och bestämmelser för att underlätta gränsöverskridande handel och investeringar och avlägsna skattehinder (t.ex. överdriven beskattning eller avsaknad av förlustutjämning) inom den inre marknaden är en svår uppgift eftersom det krävs enhällighet för lagstiftningsförslag om direktbeskattning. Liknande tidigare förslag som framför allt syftat till obligatoriskt genomförande och obligatorisk tillämpning i medlemsstaterna ledde inte till några politiska diskussioner eller godtogs inte av rådet.

Förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas innebär ett frivilligt och väl förberett system (studier, möten i expertarbetsgrupper, offentliga samråd), som man arbetat på i nästan nio år.

1.5.4. Förslagets förenlighet med övriga finansiella instrument – eventuella synergieffekter

Det är frågan om ett lagstiftningsförslag som gäller sekundär lagstiftning och som kan fungera fristående. Det finns dock nära kopplingar till andra skattepolitiska initiativ på bolagsskatteområdet, till exempel det arbete som utförs av uppförandekodgruppen och andra mer specifika åtgärder (bolagsskattedirektiven som behandlar specifika frågor och samordningsinitiativ).

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår **under begränsad tid**

- Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

Förslag eller initiativ som pågår **under obegränsad tid**

- Efter en inledande period 2011–2015,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad(e) förvaltningsmetod(er)²⁹

Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

Indirekt centraliserad förvaltning genom delegering av genomförandeuppgifterna till

- genomförandeorgan
- byråer/organ som inrättats av gemenskaperna³⁰
- nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts upplysningar som faller inom offentlig förvaltning
- personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

²⁹ Närmare redogörelse för de olika metoderna för genomförandet med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

Gemensam förvaltning med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande upplysningar under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Efter att rådet antagit direktivet ankommer det på medlemsstaterna att på ett korrekt sätt genomföra och tillämpa reglerna och bestämmelserna i direktivet om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

Kommissionens avdelningar ska övervaka och följa utvecklingen på bolagsskatteområdet och uppmärksamma eventuella problem som rör den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om övervakning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Det är allmän praxis inom skattelagstiftning att begära jämförelsetabeller från medlemsstater.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

En riskplan för genomförandet av direktivet om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas har utarbetats och har bifogats CIS-nätsamrådet.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Allmän praxis för lagstiftningsförslag på skatteområdet.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Inte tillämpligt på EU-nivå för detta förslag.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Inga

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Ingen

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.3. Beräknad påverkan på anslag av administrativ karaktär

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	2020 – 2022			TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	-------------	--	--	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.75
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.75

Belopp utanför RUBRIK 5 i den								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

fleråriga budgetramen³¹								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ karaktär								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.75
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)								
XX 01 01 02 (vid delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
XX 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								
• Extern personal (uttryckt i heltidsekvivalenter) FTE)³²								
XX 01 02 01 (KA, INT, SNE från de "allmänna anslagen")								
XX 01 02 02 (KA, INT, JED, LA och SNE i delegationerna)								

³¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

³² KA = kontraktsanställda, INT = byråns anställda (Intérimaire), JED = Jeune Expert en Délégation (unga delegerade experter), LA = lokalanställd, SNE = utstationerade nationella experter.

XX 01 04 yy ³³	vid huvudkontor ³⁴							
	i delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter samt vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier samt nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT								

XX är det berörda politikområdet eller den berörda budgetavdelningen.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningarna i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Nuvarande personal i enheten TAXUD D1 kommer att handlägga förslaget enligt enhetens uppdragsbeskrivning tills rådet antagit det.
Extern personal	Tjänstemän och tillfälligt anställda

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³⁵.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

³³ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

³⁴ Framför allt inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

³⁵ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange samfinansierande organ								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”